

Forsvinder bandekriminaliteten
hvis apoteket sælger

hash?

NR. 01 2014

DANSK POLITI

VI FINDER OS IKKE I CHIKANE

Ny rapport giver et bud på, hvordan politikredsene kan gøre op med chikane mod de ansatte.

SIDE **06**

Udstationeret i Sydsudan

Mød tre kolleger, der alle har været udstationeret på EU-mission i Sydsudan. Netop hjemvendt fortæller de om oplevelserne i verdens yngste land.

SIDE **20-24**

Vær velkommen 2014

Politiet har været gennem effektiviseringer, organisationsændringer og reformer. 2014 bliver året, hvor fokus på fagligheden kommer tilbage. Det er rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg og Politiforbundets formand, Claus Oxfeldt, enige om i årets nytår-sinterview.

SIDE **26-29**

LÆS OGSÅ:

Store retssager har kostet kræfter på Vestegnen • Grotesk at COP15-klagesag endnu ikke er afsluttet • 2014 hos domstolene • Brystkræft bliver sværere at få anerkendt som erhvervssygdom • Karriere-stafetten

Det bedste

! Lederreformen får i disse uger sat foreløbigt punktum.

Den har sat dybe spor langt ind i organisationen af uvished, utryghed og også frygt.

600 ledere har fået svar på, om de er købt eller solgt i forhold til ledelsesansvar i fremtidens politi.

Det har gjort ondt – og der er sår, som skal heles.

Og som ikke bare heler fra i morgen – der skal derimod samles op, hjælpes og støttes. Både dem som ikke fik en stilling og dem som fik en stilling.

Vi skal lande som organisation og arbejdsplads – oven på en meget omfattende reform.

Alt det er vi meget opmærksomme på i Politiforbundet. Det har vi været gennem hele processen. Vi har gjort alt, hvad vi kunne for at gøre det til en så menneskelig og gennemskuelig proces som muligt. Og for at alle forstår, at de er væsentlige og vigtige for politiet fremover – hvad enten de fik ledelsesansvar eller ej.

Det har vi faktisk arbejdet tæt sammen med Rigspolitiet omkring.

Der har været en god dialog og grundig forberedelse. Når der alligevel har været skønhedspletter, skyldes det andre omstændigheder. Det skyldes, at man enkelte steder lokalt ikke har levet op til ånden i det aftalte, samt at kammeradvokaten satte en juridisk pæl i hjulet, og at juraen ikke var på plads. Det ændrer ikke ved, at lederreformen har været hård. Men samtidig nødvendig.

Den ville komme uanset hvad. Og den er en af den lange række, af foran-

politi – også i 2017

dringer, som præger politiet i disse år. Politiforbundets rolle har været at gøre reformen menneskelig og så oplyst som muligt. Så at sige, at bjærge politiet gennem reformen som harmonisk og velfungerende arbejdsplads.

Det er faktisk langt hen ad vejen Politiforbundets rolle i forhold til de mange tiltag, som sker i disse år.

Vi er helt opmærksomme på, at politiet skal udvikles – men vi bider os fast i arbejdsgrupper, al lovgivning og alle aftaler for at sikre, at politiet kommer helskindet ud på den anden side, med alle kerneværdierne intakte. At vi fortsat har en arbejdsplads, hvor selvstændig tænkning, faglighed, kompetencer og arbejdsmiljø vægter højt. Det gælder i alle forhold.

DET ER KERNEVÆRDIERNE, som er i fare.

Det gælder alle steder. Det gælder også, når vi tager hul på aftaleforhandlinger i år.

Tidligere handlede det dybest set om lønstigninger. I dag er det uhyre kompliceret. Det handler ligeså meget om at bjærge alle de gode værdier, hele sikkerhedsnettet, hele tjenestemandsbegrebet og en lang række andre områder. Alt er altid i spil.

Rundt omkring sidder embedsmænd, økonomer, konsulenter og andre og regner kontinuerligt på, hvordan politi kan drives billigt og på, hvor meget man kan tillade sig at vende HVER øre. De tænker ikke nødvendigvis i kvalitet. De tænker i at spare.

Men de kræver udvikling, ligesom alle politikere og ministerier kræver det.

Under sådanne forhold kan der begås mange fejl og uoprettelige skader, hvis ikke man bider sig fast. Der kan indføres b-politi og andre ødelæggende tiltag ud fra blinde økonomiske kalkuler. Det vil vælte hele konceptet omkring tryk, faglighed og tillid. Det kan vi ikke leve med.

Det ville smadre politiet.

Min og Politiforbundets rolle, handler derfor om at medvirke til en udvikling, som bevarer alt det gode og udvikler og styrker nye områder. En udvikling, hvor der investeres i faglighed og de ansatte.

Derfor deltager vi i al udvikling og alle steder.

For at få politiet og arbejdspladsen gennem nye tider og helt nye forhold og gearet til en ny virkelighed.

Vi har blikket rettet mod 2017 – for det er der, vi kan se og bedømmes på, om øvelsen lykkedes. Om vi nåede målstregen og sikrede, at samfundet har et ligeså godt politi og en lige så stor tillid til politiet.

FAGLIGHEDEN SKAL REDDES. Det samme skal nærheden og borgerkonkretionen. Det skal fortsat være attraktivt at være politiansat – og tilliden fra borgerne skal være stor. Sikkerhedsnettet under den ansatte skal være i orden. Der skal tages hensyn til arbejdets natur, slid og påvirkning. Og kollegialiteten skal fortsat være del af arbejdsdagen.

Alt det har vi for øje.

Men det bliver hårdt. Og det er krævede.

Arbejdsmængden, for at følge med, for at bide sig fast i bordet, for at passe på

politiet som arbejdsplads og på fagligheden, er vokset kolossalt. I dag skal alt forbi juridiske vurderinger, der skal nedsættes arbejdsgrupper i forbundet, der skal holdes møder med alle relevante på alle planer, og i alle tilfælde er vi op mod store og velforberedte forhandlingsafsnit.

Det er blevet langt mere omkostnings tungt at sikre medlemmernes rettigheder end for blot et par år siden – og mængden af sager eksploderer. Samtidig skal vi også investere i alle kompetencer, i al nødvendig kommunikation med mere for at følge embedsværket til dørs, og i øvrigt føre alle de retssager og juridiske slagsmål der skal til.

VI INSISTERER PÅ, at Politiforbundets sekretariat altid skal kunne sikre den bedste rådgivning og altid skal kunne matche arbejdsgiver og embedsværk for at passe på medlemmerne og politiet. Uden os ville politiet blive kørt over som arbejdsplads – og økonomien ville få det sidste ord.

Det vil vi ikke tillade.

Målet er klart. Politiforbundet skal i 2017 gå til kongres med en viden om, at vi har sat et markant aftryk på et ordentligt, fagligt stolt og dygtigt politi, som er funderet i borgernes tillid. Et politi som ikke deles i a og b. Et politi som har muligheder for uddannelse og nye kompetencer. Det koster.

Det er blevet langt sværere at sikre.

Men vi vil ikke tillade andet.

Det kan vi hverken byde medlemmer eller samfund. ■

Stor forskel på kredsens brug af bekymringssamtaler og -breve

KORTLÆGNING Justitsministeriet Forskningskontor har set nærmere på, hvordan de såkaldte bekymringssamtaler og -breve benyttes af politikredsen landet over. Kortlægningen er baseret på de samtaler og breve, der er gennemført/sendt i 2011 og 2012. Konklusionen er, at der er stor variation i omfanget af bekymringssamtaler og -breve i politikredsen, samt at samtalerne er langt mere udbredte end brevene.

I Københavns Politi har man eksempelvis haft over 1.000 bekymringssamtaler med unge og disses forældre i såvel 2011 som 2012, mens man i Københavns Vestegns Politi blot har gennemført henholdsvis 23 bekymringssamtaler i 2011 og 37 i 2012.

At omfanget er så forskelligt skyldes blandt andet, at der ikke er truffet beslutning om, at politiet SKAL benytte bekymringssamtaler og/eller -breve. Der eksisterer heller ikke klare retningslinjer eller ensartet praksis for, hvilken adfærd der skal give anledning til bekymring, ligesom det ikke nødvendigvis altid er klart, hvornår noget kan betragtes som en bekymringssamtale, hedder det i rapporten fra Justitsministeriets Forskningskontor.

Rigspolitiets Nationale Forebyggelsescenter (NFC) er i færd med at udarbejde en guide til bekymringssamtalekonceptet, således at brugen af samtalerne bliver mere ensartet landet over samt for at højne kvaliteten af samtalerne.

Rapporten "Kortlægning og evaluering af politiets brug af bekymringssamtaler og -breve" af Maria Libak Pedersen kan læses i sin fulde længde på www.jm.dk.

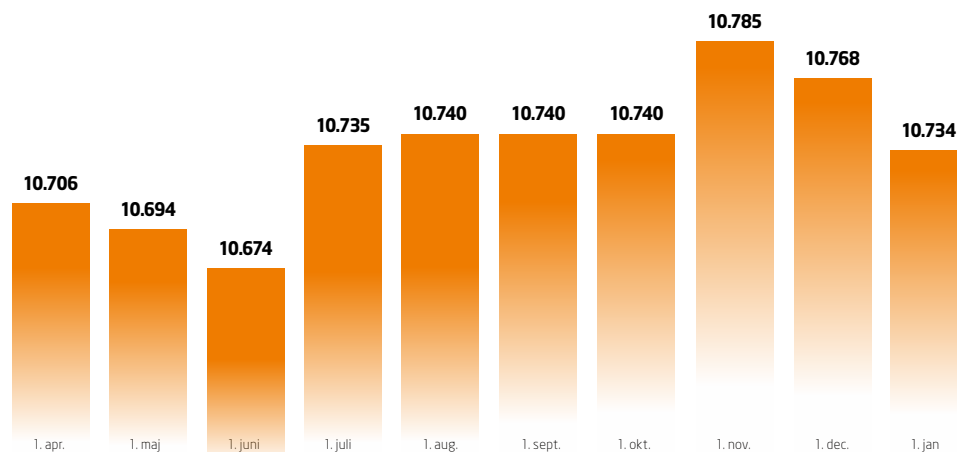
Fængselsbetjente også ramt af chikane

TRUSLER Politifolk er ikke alene om at opleve chikane i form af vold, trusler og andre former for ubehageligheder. Også landets fængselsbetjente møder i stigende grad fænomenet. I januar-nummeret af Fængselsforbundets fagblad kan man for eksempel læse, hvordan en fængselsbetjent har modtaget trusler om, at hans datter ville blive kidnappet. Begrundelsen var de skærpede restriktioner, som er indført i et arresthus, med mange banderelaterede indsatte. Før Justitsministeriet vil sætte ind, afventer man om den arbejdsgruppe, som afdækker problemet i politiet, kommer med forslag til løsninger.

Kilde: Fængselsfunktionæren

Antal politiansatte medlemmer i Danmark 2013/2014

(inkl. Færøerne og Grønland)

Varetægts- fængslede med psykiske lidelser

DIAGNOSER Ni ud af 10 varetægtsfængslede i Vestre Fængsel har en psykiatrisk diagnose. Det viser en undersøgelse foretaget af Kriminalforsorgen. I alt har man udredt 672 varetægtsfængslede i årene 2009–2012. Undersøgelsen viser, at 83 procent af dem har psykiske lidelser som depression, personlighedsforstyrrelser og misbrug af alkohol eller narkotika, mens otte procent har en decideret sindssygdom som eksempelvis skizofreni. Kriminalforsorgen anbefaler selv på baggrund af undersøgelsen et øget fokus på efteruddannelse, faglig udvikling og sparing hos sundhedspersonalet i fængslerne samt en optimering af samarbejdet med regionerne om indsatte med psykiske lidelser.

31

Så mange kriminelle udlændinge blev sidste år sendt til afsoning i hjemlandet. Syv af disse afsoner domme på mellem 10 og 15 års fængsel. I 2011 var der kun to, som på samme måde blev sendt til afsoning til et fængsel i eget land. Det er Task Force Hjemsendelse under Justitsministeriet, der arbejder for at få frigivet plads i danske fængsler ved at sende dømte udlændinge til afsoning i eget land.

Kredsene bruger færre penge på uniformer og fodtøj end forventet

TILBAGEHOLDENHED Som led i effektiviseringsprocessen er kredsene blevet pålagt at spare penge på bestilling af uniformer og fodtøj. Og det har de været gode til. Faktisk har de vist så meget tilbageholdenhed med at bestille nyt, at der for perioden fra den 1. marts 2012 til 28. februar 2013 kun har været et samlet forbrug for alle kredse på cirka 10,2 millioner kroner. Det estimerede årsforbrug var på 14,5 millioner kroner. Det oplyser Frederik Gleerup Juul, der er koncernindkøbschef i Rigspolitiets Koncernindkøb.

- Jeg oplever, at der i kredsene er fokus på at sikre, at den enkelte medarbejder får de uniformsdele, der konkret er behov for. Behovet i 2013 har vist sig at være lavere end skønnet. Det kan have mange årsager - måske var vores skøn over behovet for højt. Under alle omstændigheder så tror jeg, at den konstruktive tilgang, som både kredsene og medarbejderne har haft til de nye rammer, har medvirket til resultatet, siger Frederik Gleerup Juul.

Hans tese er dog, at forbruget vil stige over tid, når det "lager", som nogle politifolk har haft liggende fra tidligere tider, er brugt op, men fakta viser, at der råderum til at imødegå et eventuelt øget forbrug.

I Politiforbundet ser man gerne, at de cirka fire millioner i ekstra sparede midler vil tilgå en form for udviklingspulje. På den måde sikrer man ressourcer til at udvikle og afprøve nye uniformsgenstande.

- Udvikling koster penge, og her er en oplagt chance for at sikre mulighed for dette - oven på en effektiviseringsproces, hvor udbuddet af uniformeringsgenstande er skåret ind til benet. Det vil være synd og skam, hvis pengene bare lapper huller ude i kredsene, siger Niels Hedeager, forhandlingsudvalgsmedlem i Politiforbundet med ansvar for arbejdsmiljø, udstyr og teknologi.

NY RAPPORT HAR AFDÆKKET CHIKANE I FRITIDEN

Landets politikredse skal nu have fælles procedurer, når en ansat oplever chikane, vold og trusler i forbindelse med arbejdet eller i fritiden. En arbejdsgruppe under Rigspolitiet, hvor Politiforbundet har deltaget, viser, at der er et problem. Den gode nyhed er, at der er hjemmel i lovgivningen til at gøre noget ved det.

AF TANIA KEJSER

I ndtil nu har sager om chikane af politifolk i fritiden levet en overset tilværelse. I maj måned beskrev fagbladet DANSK POLITI en række tilfælde, hvor især rocker- og bandemedlemmer udsatte politiansatte og deres familier for chikane. På den baggrund har Rigspolitiet nedsat en arbejdsgruppe, der både afdækker problemets omfang og angiver løsninger. Rapporten viser, at der i 2012 og 2013 var 54 tilfælde, hvor politifolk oplevede chikane i deres fritid. Dette er dog kun de registrerede tilfælde. Da DANSK POLITI løftede problemstillingen sidste år, viste det sig, at der var et stort antal sager, som aldrig blev registreret. Forbundssekretær i Politiforbundet, Flemming Olsen, har siddet med i arbejdsgruppen.

- Rapportens vigtigste konklusion er, at der findes hjemmel i lovgivningen til at gøre noget ved chikanen. Og at kredsene nu får fælles procedurer for, hvordan de skal håndtere chikane af de ansatte. Det gælder om at få italesat problemet, og sat håndteringen i system, så det ikke kommer an på, hvad den enkelte ansatte synes, at han eller hun kan tåle, siger Flemming Olsen.

Budskabet fra både Rigspolitiet og Politiforbundet lyder, at ingen ansatte skal finde sig i trusler og chikane. Man har blandt andet kigget på, hvordan Østjyllands Politi har lykkedes med en klar strategi og nultolerance. Forbundsformand Claus Oxfeldt ser det som positivt, at resten af landets kredse nu får del i den viden.

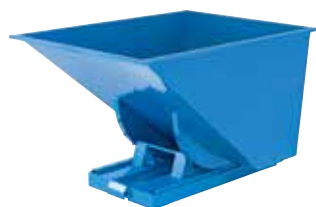
- Jeg skal på det kraftigste opfordre alle medarbejdere til at komme ud af busken, hvis de udsættes for ubehageligheder. Vi vil simpelthen ikke finde os i det. Det her handler om, at

ledelser og medarbejdere skal stå sammen om at registrere og handle på problemet. Resultaterne fra Østjyllands Politi viser, at det kan lade sig gøre, siger Claus Oxfeldt. ■

Du finder rapporten i sin fulde længde på POLNET.

RAPPORTENS ANBEFALINGER

- Sociale medier er en udfordring, som ikke bliver mindre i fremtiden. Både politifolk, politikredse og borgerne agerer i stigende grad her – derfor kan der blive behov for retningslinjer, ligesom en dansk kontaktperson fra Facebook ville være nyttig.
- Oprettelse af en gerningskode til brug for hændelser vedrørende trusler, vold og chikane begået i fritiden mod politiansatte og pårørende. Hertil overvejes tilbud om psykolog og tryghedsskabende tiltag.
- Der er behov for flere tiltag i forhold til de hændelser, der ikke direkte er en overtrædelse af straffeloven eller anden lovgivning, og som derfor som hovedregel ikke registreres. Det anbefales, at der udarbejdes en personalepolitik eller en sagsvejledning på området, så medarbejdere, der udsættes for chikane, vold eller trusler ved, hvordan de skal forholde sig, og at alle sager registreres efter en ensartet praksis.

AJ Produkter – din leverandør af produkter til arbejdspladsen.

AJ Koncernen består af 26 selskaber fordelt i 19 europæiske lande.

Vores hovedkontor og centrallager ligger i Halmstad på den svenske vestkyst. Vi producerer selv mange af de produkter, du finder i vores sortiment. Dette sikrer, at vi kan tilbyde konkurrencedygtige priser, høj kvalitet samt hurtig levering. AJ Koncernen har mere end 35 års erfaring i levering af kvalitetsprodukter til de rigtige priser. Dette gør, at vi er et firma, du kan stole på, når det gælder levering af inventar til kontor, lager og industri.

OVERRASKENDE MEGET™

Legalisering af – helt rigtigt eller helt

Kriminelle i kamp om hashmarkedet har sendt politiet på overarbejde, og københavnere må undrende se til, når endnu et opgør med skarpe skud i gadehøjde finder sted. I Københavns Borgerrepræsentation blev frustrationerne så store, at man nu to gange – forgæves – har forsøgt at få lov af Folketinget til et forsøg med legalisering af hash. Men hvad vil en legalisering af hash i landets hovedstad egentlig betyde for banderne, for borgerne – og for politiet? Vil legaliseringen fjerne bandernes indtægtsgrundlag, og dermed bandeopgørene, som borgerrepræsentationen håber på? Vil en legalisering få flere til at ryge hash? Eller har det den modsatte effekt?

DANSK POLITI har set på argumenterne for og imod – og på de udenlandske erfaringer. ▶

hash hen i vejret?

Københavnske politikere vil nye veje i

kampen mod hash

Kriminelle bander tjener tykt på hashhandel i hovedstaden, og politiet er på en sisyfos-opgave på Christiania. Københavns Borgerrepræsentation mener, at forbuddet mod hash har spillet fallit, og ønsker en treårig forsøgsordning, hvor stoffet legaliseres i København. Men eksperter er uenige om, hvorvidt det er vejen frem, og på Christiansborg er de største partier imod.

AF KARINA BJØRNHOLDT

Forestil dig, at du står i kø på et apotek. Da det bliver din tur ved håndkøbsskranken, dokumenterer du med dit sygesikringskort, at du er fyldt 18 år og beder om hash. Æsken indeholder fem gram. Bag på æsken kan du læse producentens navn samt en varedeklaration, der blandt andet fortæller, hvor meget THC (det aktive stof i cannabis) produktet indeholder. På forsiden af æsken står en generel advarsel om, at det kan være farligt at ryge hash, og i æsken er en indlægsseddel, der fortæller nærmere om, hvilke skadesvirkninger, der kan være ved hash.

Sådan kunne fremtidssceneriet se ud, hvis det stod til fortalene for en statskontrolleret legalisering af hash og marihuana i Danmark. Produktion og salg skulle ske under skrappe restriktioner – på samme måde som der i dag produceres og sælges medicin. En sådan legalisering vil have en lang række gevinster for såvel kriminalitetsbekæmpelsen som for folkesundheden, lyder argumenterne.

GIVER IKKE OP

Blandt de varmeste fortalere for en forsøgsordning med legalisering af hash er et solidt flertal af politikere i den københavnske borgerrepræsentation. Idéen blev første gang frem-

CANNABIS

- Hash udvindes af hampeplanten (Cannabis Sativa) – der også anvendes til andre berusende produkter, hvis fælles navn er cannabis. Det aktive stof i hash hedder THC. Jo højere koncentration af THC, jo stærkere er rusmidlet.
- Marihuana (kaldes også pot eller græs) – indeholder gennemsnitlig 1-2 procent THC.
- Hash (kan også hedde tjald eller en fed) – indeholder gennemsnitlig 6-8 procent THC.
- Skunk – indeholder gennemsnitlig 8 procent THC (ofte er det højere).
- Hasholie – indeholder gennemsnitlig 20-30 procent THC.

Kilde: sundhedsstyrelsen.dk

lagt i 2010 under overborgmester Ritt Bjerregaard (S), og siden har overborgmester og partifælle Frank Jensen adopteret den. To gange – under to forskellige regeringer – har kommunen søgt om tilladelse til en sådan forsøgsordning, men begge gange har man fået afslag. Ønsket lever dog i bedste velgående endnu. Det fortæller Lars Aslan Rasmussen (S), medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget i Københavns Kommune, og en af ophavsmændene til idéen om et forsøg med legalisering af hash tilbage i 2010.

- Jeg er sikker på, at ordningen bliver en realitet en dag. Det er bare et spørgsmål om tid – ligesom det i sin tid var med debatten om lægeordineret heroin og fixerum. Sidstnævnte tog 15 år at få indført, siger Lars Aslan Rasmussen

Den københavnske model – som skitseret først i artiklen – er ikke set lignende andre steder i verden, og det er derfor man skylder at afprøve den for at se, om den virker, mener flertallet i borgerrepræsentationen.

- Vi taler om et forsøg på tre år, og kan vi ikke måle, at der er blevet færre misbrugere og mindre kriminalitet i forbindelse med hash, ja så skal jeg være den første til at indrømme det og lukke forsøget ned, siger Lars Aslan Rasmussen og pointerer, at borgerrepræsentationen ikke mener, at det er sundt at ryge hash. Tværtimod. Derfor skal der netop føres mere kontrol med, hvem der er købere, så de via kampagner kan vejledes om, at det kan være skadeligt. En aldersgrænse på 18 år har ligeledes en signalværdi i lighed med den, der sendes i forhold til tobak og alkohol.

- I dag overlader vi dem, der har det rigtigt svært og er ude i et decideret misbrug, til de kriminelle. Hvor godt er det, spørger Lars Aslan Rasmussen retorisk.

FLERTAL PÅ BORGEN ER IMOD

På Christiansborg sympatiserer Enhedslisten og Liberal Alliance med tanken om at legalisere hash, og SF er et sted midt imellem - og vil gerne have undersøgt fordele og ulemper nærmere. Men borgerrepræsentationen kan ikke finde et flertal i Folkertinget, der vil bakke deres forsøg op. Heller ikke Lars Aslan Rasmussens partifæller i regeringen støtter det. Trine Bramsen, retsordfører for S, har blandt andet udtalt, at hun finder det uforståeligt, at politikere kan bakke op om at lovliggøre et rusmiddel, som, ifølge hende, smadrer mange unges liv og mulighed for at gennemføre en uddannelse. At legalisering af hash er en metode til at fjerne indtægtsgrundlaget fra banderne, mener hun slet ikke, at der er belæg for at tro. "Tværtimod vil staten i værste fald skulle konkurrere med de kriminelle om pris og kvalitet, hvilket højst sandsynligt kun vil føre til billigere hash og dermed øget forbrug.

Hashsælgere skal bekæmpes af politiet. Ikke gennem lovliggørelse.", skriver hun på Socialdemokraternes hjemmeside.

FRIHED ELLER KONTROL?

Til dato har ingen lande løst problemerne med hash. Uagtet hvor streng eller slap, lovgivningen er, findes der folk, som køber og sælger hash alligevel. Eksperter på området har – ligesom politikerne - forskellige holdninger til emnet.

Merete Nordentoft, klinisk professor ved Institut for Klinisk Medicin på Københavns Universitet, mener, at der vil være flere ulemper end fordele ved at legalisere hash.

- Jeg ved godt, at hash er meget nemt at få fat i, men ved at lovliggøre stoffet er der en risiko for, at man sænker den barriere, der trods alt findes i dag, og får signaleret, at hash ikke er så farligt at ryge. Fra at være lidt gedulgt, risikerer man, at man på gymnasierne indfører "torsdagsbong", siger Merete Nordentoft.

Hun erkender, at det er svært at påvise i undersøgelser, hvor skadeligt hash egentlig er, da misbruget typisk finder sted i subkulturer, hvor de unge måske alligevel ville være droppet ud af skolen, selvom det var bolsjer - og ikke hash - de indtog på daglig basis.

- At de har dårlige indlæringsvanskeligheder, er inaktive og stopper med deres uddannelse, kan skyldes, at de er mindre motiverede end andre, men hashen forstærker det, siger Merete Nordentoft, der efterlyser oplysende kampagner om hash.

EN HASHRUS

- Ændrer sansning – lys og lyd opleves anderledes, ofte mere intenst.
- Ændrer stemning – man kan blive opstemt, fnisende, få "grineflip", eller blive tavs og indadvendt. Nogle får angstanfald.
- Giver sult – det er almindeligt at få "ædeflip".
- Sløver – hæmmer evnen til at opfatte, huske, handle, lære og løse problemer samt nedsætter reaktionstiden. Man bliver uarbejdsdygtig og usikker i trafikken.

- Det er stærkt påkrævet, og behøves i min optik ikke at hænges op på en legalisering, siger professoren.

UNGE BØR AFKRIMINALISERES

Psykiatrisk overlæge Henrik Rindom kan omvendt se flere fordele end ulemper ved en legalisering af hash. Det er ikke lykkedes DANSK POLITI at fange ham for et interview, da han er bortrejst, men han har tidligere i flere medier givet udtryk for, at hvis kommunen – eller staten – selv producerede og solgte hashen, ville man få et renere produkt og dermed få en langt bedre kvalitetssikring. Blandt andet kunne man skrue ned for indholdet af THC, som kan give folk hashpsykosser.

Henrik Rindom mener ikke, at flere vil begynde at ryge hash som følge af en legalisering, da stoffet i forvejen er så nemt at skaffe illegalt. Den psykiatriske overlæge mener, det snarere er et problem, at samfundet kriminaliserer de unge, som bliver taget med hash på sig, og må leve med en plet på strafteatstenen i fem år.

»Det her er i høj grad en politisk diskussion om signaler og værdier, og de holdninger, der er, bygger på uvidenhed. Alkohol er et langt større og dyrere problem», har Henrik Rindom udtalt til Berlingske.

KAN IKKE ADVARE NOK

En selvbestaltet ekspert på området, som taler ud fra erfaring, og som har løbet såvel de københavnske politikere som folketingspolitikere på dørene i håb om, at de vil lytte til hans argumenter, er tidligere misbruger Finn Eriksen.

Han har gennem to perioder, i sit 55-årige lange liv, været afhængig af stoffer. Også de hårde, som er blevet sprøjtet ind blodårerne. Men i dag er han stoffri, og bare tanken om at lovliggøre hash – uanset omfanget og metoden – får ham næsten til at gro horn i panden.

- Jeg kan ikke advare nok imod det. Jeg er ikke en teoretiker. Jeg er en praktiker, der udtaler mig på baggrund af mine erfaringer, der spænder lige fra bunden af misbrugshierarkiet som stiknarkoman til en af dem i toppen, som var med til at levere stofferne, fortæller han.

Han køber overhovedet ikke argumentet om, at man vil kunne tage levebrødet – eller i hvert fald en stor del af det – fra banderne, hvis hashen helt lovligt kan købes på et apotek.

- Det handler om så ufatteligt mange penge for banderne, at de aldrig vil acceptere det. Smuglerruterne er professionaliseret gennem 40-50 år, og hashen vil bare blive byttet ud med kokain. Jeg har været en del af leveran-

cesystemet og ved, hvordan det fungerer. At der er hårdere straffe for at smugle og sælge kokain end for hash, har ingen afskrækkende effekt. Det er ene og alene den økonomiske gevinst, der tæller, siger han og tilføjer, at banderne lynhurtigt vil kunne opdyrke en større efterspørgsel efter kokain.

- De har midlerne – og nærmest også PR-medarbejdere – til at skabe et nyt marked, hvis det er det, som skal til. I stedet for at det er hash, drengene står og sælger rundt om i parkerne, bliver det kokain, som er et stof, der virkelig gør folk utilregnelige og aggressive. Ved at legalisere hashen skubber man bare kreativiteten i banderne hen mod det, som er det logiske – nemlig kokainen. Og så er det en masse unge mennesker, som skal fanges ind. Politikerne vil sætte en lavine i gang, de ikke kan stoppe igen, forudser Finn Eriksen. ■

SKADEVIRKNINGER

- Hash kan udløse angst og forfølgelsestanker. I sjældne tilfælde kan det udløse en psykose, som er en angstfyldt tilstand, hvor man har mistet evnen til at skelne mellem virkelighed og fantasi. Jo stærkere et cannabisprodukt man bruger, jo større er risikoen for ubehagelige psykiske virkninger.
- Hash skader lunger og luftveje og er farligere for lungerne end cigaretter.
- Hash er vanedannende og kan give afhængighed – der skal mere og mere til for at opnå samme virkning. Kroppen udvikler tolerance.
- Ved regelmæssig brug bliver man hele tiden, og ikke kun under rusen, mere sløv, langsom, ligeglad, initiativløs og ukoncentreret.
- Stoppes et jævnlige forbrug af hash opstår der – allerede efter kun cirka en måneds hyppigt brug – abstinenssymptomer (irritation, rastløshed, koncentrationsbesvær, angst og nattesved). Symptomerne bliver mindre inden for cirka 10 dage, men nogle gener kan fortsætte i op til flere måneder.

DANSKERNES BRUG AF HASH

PRØVET HASH:

- I gruppen af 16 til 44-årige har 41,5 procent prøvet hash.
- Blandt disse udgør de 16 til 20-årige en næsten lige så høj andel – nemlig 32,7 procent. Det indikerer, at eksperimenterende brug af hash er et ungdomsfænomen.

BRUGER HASH:

- Kun en mindre del af dem, der har prøvet hash, fortsætter.
- Blandt de 16 til 44-årige har 8,9 procent brugt hash inden for det seneste år.
- Ud af disse har kun 3,5 procent brugt hash inden for den seneste måned.

MISBRUG AF HASH:

- Nogle af brugerne har – eller får – et forbrug, der kan karakteriseres som et misbrug, da de har et forbrug, der forvolder både skade fysisk, psykisk og/eller socialt.
- Sundhedsstyrelsen skønner, at der på landsplan er knap 11.000 personer med et misbrug. Antallet har gennem årene været stigende.

SKADER:

- På landsplan i 2012, opgjorde Sundhedsstyrelsen antallet af indlæggelser på psykiatriske afdelinger med en cannabisrelateret hoveddiagnose til at være 643 og cannabisrelateret bidiagnose til 2011.
- En stor dansk undersøgelse fra 2005 viser, at hash er betydeligt farligere for unge med et skrøbeligt sind, end man hidtil har troet:
 - Knap halvdelen af de unge, der for første gang udviklede en alvorlig hashpsykose, fik inden for et år stille diagnosen skizofreni.
 - Over tre fjerdele, af de unge i undersøgelsen, fik i løbet af tre år så svære psykiske problemer, at de måtte under behandling.

Kilder: Sundhedsstyrelsen, Københavns Kommune og Center for Psykiatrisk Grundforskning

Skal skeen i

den anden

I politiet bliver holdninger nemt delte i spørgsmålet om, hvorvidt en statskontrolleret legalisering af hash kan medvirke til at bekæmpe den organiserede kriminalitet. Mød medlemmet, som tror på idéen. Forbundsformanden, der ikke gør, og politidirektøren, som ikke vil gå ind i den politiske debat, men som efterlyser en holdningsændring hos danskerne i forhold til brugen af hash.

AF KARINA BJØRNHOLDT

Princippet mener jeg, at alle narkotiske stoffer burde legaliseres under meget skrappe krav fra staten (som beskrevet i forgående artikel, red). Men hash er et naturligt sted at starte med en lovændring, for det er der rigtigt mange, som bruger, og hver en krone, som tjenes ved legalt salg, er en krone op af lommen på banderne, der i dag tjener enorme summer på at kontrollere hashmarkedet, siger Andreas Kiær. Den 32-årige politiassistent fra Station City i København ved godt, at det kan lyde provokerende, når det kommer ud af munden på en ansat i politiet. Men han udtaler sig ikke på politiets vegne. Det er alene som privatperson Andreas, pointerer han, og selvom han mener, at lovgivningen skal ændres, så influerer det ikke på hans arbejde. Han følger naturligvis landets love og anholder og sigter alle dem, der overtræder dem. Når det er på plads, vil Andreas Kiær gerne argumentere for sine holdninger, for han mener, at det er på høje tid, at man tager skeen i den anden hånd, når bandernes kriminalitet skal bekæmpes.

- Samfundet og politiet har i årtier forsøgt at bekæmpe banderne uden held. De skyder stadigvæk på hinanden for at forsvare deres indtjening, og hashmarkedet vokser. Der bliver anslået omsat for en milliard kroner om året på hashmarkedet i København alene. Der er behov for, at politikerne på Christiansborg tør tænke andeledes, så de penge i stedet kan komme staten til gode, mener Andreas Kiær. Han er overbevist om, at hvis bandernes adgang til hurtige,

lette penge begrænses, så vil rekrutteringen af nye bandemedlemmer falde, da der dels ikke er brug for så mange småpusede, når hashen kan købes på apoteket, og dels er tiltrækningskraften til miljøet mindre, når de hurtige penge er færre. Andreas Kiær erkender, at det illegale hashmarked ikke vil forsvinde fra den ene dag til den anden, og derfor skal politiet naturligvis fortsætte med at jage dem, der fortsat sælger hash illegalt. Men det skal være med en anden paragraf i hånden, man skal komme efter dem. Eksempelvis bestemmelser under fødevarerlovgivningen, da de illegale hashhandlere ikke vil kunne leve op til de strenge krav, som i Andreas Kiærs fremtidsversion skal stilles til dem, der skal producere, distribuere og sælge den legale hash.

- Som ved ulovlige slagterier skal man lukke de illegale boder, konfiskere stoffet og idømme de kriminelle tårnhøje bøder. De skal rammes økonomisk, siger Andreas Kiær.

UDBUD OG EFTERSPØRGSEL

Politidirektør i Københavns Politi, Thorkild Fogde, ønsker ikke at gå ind i en retspolitisk debat om, hvorvidt en legalisering af hash kan være fornuftig eller ej med henblik på bekæmpelse af den organiserede kriminalitet. Det afgørende for ham er, at der ikke må herske nogen som helst tvivl om, at Københavns Politi håndhæver loven nidkært, og hver dag arbejder for at mindske den utryghed, som den organiserede kriminalitet medfører for borgerne.

hånd?

- Vi stiller de kriminelle til ansvar for deres kriminalitet, uanset om den foregår i Pusher Street eller andre steder i byen, siger politidirektøren og tilføjer:

- Men jeg noterer mig naturligvis, at debatten kører, og i den forbindelse har jeg også tidligere udtalt, at det vil være naivt at tro, at Københavns Politi – eller politiet generelt – kan fjerne problemet med bandernes salg af hash. Vi håndhæver loven hver eneste dag, men at fjerne hashmisbruget kan vi ikke gøre alene. Vi kan begrænse udbuddet, men ikke efterspørgslen. Det kræver en samfundsdebat om, hvem der ryger hashen, og hvorfor så mange vil købe den. I forbindelse

med alkohol og tobak er det jo faktisk lykkedes at få forbruget til at falde via oplysning, kampanjer og en holdningsændring i befolkningen, siger Thorkild Fogde.

VIL IKKE VIRKE MOD BANDERNE

Politiforbundet går ikke ind for en legalisering af hash og støtter som udgangspunkt altid den gældende lovgivning, pointerer formand Claus Oxfeldt.

- Men når det så er sagt, vil jeg gerne understrege, at bekæmpelsen af det illegale hashmarked ikke er en opgave, som politiet kan løfte alene. Det er en samfundsopgave, siger Claus Oxfeldt.

Han mener ikke, at en legalisering af hash på nogen måde vil dæmme op for den organiserede kriminalitet.

- Jeg forstår godt kollegernes frustrationer, for når de beslaglægger et kæmpe parti hash, ændrer det absolut ingenting på prisen på et gram hash. Vi har overhovedet heller ingen indikationer på, at det vil ændre noget som helst i forhold til den organiserede kriminalitet, hvis hashen legaliseres. Milliardforretningen på Christiania vil ikke forsvinde af den grund, og de kriminelle vil ikke pludseligt blive lovlige. De skal nok finde en måde at fortsætte med deres kriminalitet, mener Claus Oxfeldt. ■

POLITIFAGLIGE BEKYMRINGER VED LEGALISERING AF HASH

- Nye græsgange: Der er intet, der indikerer, at de kriminelle blot vil opgive de store indtægter, som de i dag tjener via det illegale hashmarked. Derimod er det nærliggende, at de kaster sig over anden kriminalitet. Det kan være alt fra salg af kopivarer til hårdere stoffer eller mere personfarlig kriminalitet som for eksempel hjemmerøverier.
- Videre salg: Rent praktisk afføder en legalisering af hash mange nye problemstillinger for politiets arbejde. Borgerrepræsentationen ønsker et forsøg i København, men hvad stiller man op med tilrejsende, som på anden vis skaffer sig det legale stof?
- Signalværdi: Hash er et stof, som påvirker især skrøbelige unge i uheldig grad. Politiet vil have svært ved præventivt at tale unge fra at ryge hash, hvis det ikke længere er ulovligt at anskaffe.
- Hash og anden kriminalitet: Politiets erfaring er, at hash og andre kriminalitetsformer ofte hænger sammen. Som hashmisbruger bliver man måske til at skaffe pengene til forbruget via tyverier eller anden kriminalitet.

DEN HOLLANDSKE HASH-MODEL

- Der findes omkring 800-900 såkaldte "Coffee shops" (hashcaféer) i Holland, som har tilladelse til at sælge hash og marihuana.
- De må kun sælge fem gram hash eller marihuana pr. person over 18 år, og må ikke have mere end et halvt kilo cannabis i lokalet.
- Ejerne af caféerne skal betale skat af det, som de tjener på at sælge hash og marihuana.
- Tre til fire gange om året kontrollerer politiet hashcaféerne, og finder man andre stoffer end hash og marihuana, lukkes de.
- I Holland er det tilladt at have op til fire cannabisplanter til eget brug. Det er også tilladt at sælge frøene, som er et særligt forædlet produkt med et højt indhold af THC, og kaldes "Nederweed", hollandsk hash eller skunk.
- Cirka 75 procent af den hash og marihuana, der sælges på hashcaféerne i Holland, er dyrket i landet. Mange indbyggere dyrker cannabis i deres private boliger og kan regne med et afkast på 30.000-60.000 kroner pr. kvadratmeter pr. år. Instruksen til dyrkningen gives

af de firmaer og butikker, der lovligt sælger frøene med plantevejledning og udstyr.

- Cannabisproduktionen og salget af den beskæftiger cirka 100.000 personer i Holland, og der omsættes for fire-fem milliarder kroner cannabis om året.

ULEMPERNE

- Man anslår, at omkring 20.000-30.000 personer i Holland er beskæftiget med illegal produktion af cannabisprodukter.
- Det er ikke lykkedes at reducere misbruget af hash, narkotika, medicin og alkohol i Holland.
- Holland er blevet Europas centrum for produktion og handel med alle former for narkotika, som smugles til en række lande i og uden for Europa.
- Antallet af personer, der søger behandling for hashmisbrug, er stærkt stigende.
- 15-16-årige hollandske unge ryger betydeligt mere hash end deres jævnaldrende i Danmark.

Kilde: Narkotikadatabasen

MARIHUANA I USA

Pr. 1. januar 2014 blev det lovligt at sælge marihuana til privat forbrug i de amerikanske delstater Colorado og Washington – fra butikker, som fra staten har licens til at forhandle.

FOKUS PÅ COLORADO

- Staten har indtil videre godkendt 348 forhandlere.
- Stoffet sælges også af enkelte forhandlere i form af kager, kulsyreholdige drikkevarer samt en "vaporizer pen" (ligner en e-cigarett) med cannabisolie.
- Køber skal være minimum 21 år.
- Kunder, bosat i staten, kan købe op til 28,3 gram (= en ounce) pr. handel.
- Kunder, som er bosat uden for staten, kan købe højst 7,1 gram.
- Der kan kun fortages kontant betaling.
- Det er forbudt at ryge i offentligt rum.
- Må man selv købe marihuana, er det tilladt at dele eller overgive det til andre personer, som også må købe – dog

ikke mere end 28,3 gram, og der må ikke være penge involveret.

- Prisniveauet viste sig i de første par dage, at ligge tæt på omregnet 2.200 kroner (eksklusiv skat) for 28,3 gram. Til sammenligning koster marihuana til medicinsk brug omregnet cirka 1.375 kroner (eksklusiv skat) for samme mængde.
- Staten tillader også, at man hjemmedyrker op til seks planter pr. voksen til privat forbrug.

Kilde: NBCNews.com

MARIHUANA TIL MEDICINSK BRUG

- I USA er medicinsk brug af cannabis lovligt i 21 stater.
- Rusmidlet bliver blandt andet benyttet imod epilepsi, grøn stær og til at stimulere sult hos AIDS- og kræftpatienter.

Voldtægter og det retslige efterspil

FORSKNING Et ph.d.-studie skal nu undersøge det retslige forløb efter en voldtægtsanmeldelse. Baggrunden er, at der falder dom i relativt få af de godt 500 voldtægter, der anmeldes på årsbasis i Danmark. Ph.d.-studiet foretages af Nina Beck Hansen fra Syddansk Universitet, som i samarbejde med Center for Voldtægts ofre i Århus og Afdelingen for Personfarlig- og It-kriminalitet ved Østjyllands Politi, skal undersøge følgende:

- Flow og frafald i anmeldte voldtægtssager: Hvor mange sager bliver der anmeldt, hvor mange sager når domstolene, hvor mange sager bliver henlagt ved politiet, og hvor mange sager bliver henlagt ved anklagemyndigheden?
- Faktorer, som har betydning for om en sag bliver henlagt eller videreført. Blandt andet juridiske faktorer såsom beviser, ofrets samarbejde, påstand mod påstand - og baggrunds faktorer såsom relation mellem gerningsmand og forurettede, etnicitet, alder, kendte psykiske vanskeligheder ved forurettede og mistænkte, tidligere kriminalitet begået af mistænkte, ofrets modstand og skader samt vidner.
- Om udfaldet af det retslige forløb har sammenhæng med forurettedes psykiske velvære efter voldtægten.

Cyber Crime Center skal sætte hårdt ind mod it-kriminalitet

IT Mellem 80 og 100 medarbejdere vil få deres gang i det nye Cyber Crime Center i Ejby under Politiområdet i Rigspolitiet, som Rigspolitiet og anklagemyndigheden opretter i løbet af i år. Heraf kommer cirka 50 specialister fra NITES, som bliver lagt ind under det nye center. Cyber Crime Centret bliver omdrejningspunkt i en ny national strategi mod it-kriminalitet og skal bekæmpe, analysere og forebygge samt foretage trusselsvurderinger. Centret skal også hjælpe og uddanne de enkelte politikredse, så de bliver bedre til at komme efter tyve, bedragerere og hackere på internettet.

It-kriminaliteten er vokset eksplosivt i omfang. På blot et år har politiet modtaget 77 procent flere sager om it-bedrageri og 25 procent flere sager om økonomisk kriminalitet over internettet.

Kilder: Justitsministeriet, Jyllands-Posten, Computerworld

Institut for Menneskerettigheder undersøger brugen af peberspray

PROJEKT Pr. 1. januar 2008 blev peberspray indført som magtmiddel for politiet – og senere hen blev det også tilladt at benytte i fængsler og arresthuse. Men hvor udbredt er anvendelsen af peberspray i praksis, og er anvendelsen i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser?

Det ønsker Institut for Menneskerettigheder (IMR) at se nærmere på. Undersøgelsen vil fokusere på såvel politiets som Kriminalforsorgens brug af peberspray, og IMR vil blandt andet lave sine analyser på baggrund af dansk lovgivning og retningslinjer, statistik for brugen af peberspray samt de klager, der er indgivet omkring dette. IMR vil også gerne belyse politiets opfattelse af magtmidlet og anvendelse i praksis, og i den forbindelse har Rigspolitiet givet grønt lys til, at IMR interviewer relevante personer i to forskellige politikredse. Valget er faldet på Københavns Vestegns Politi og Fyns Politi.

Der oprettes desuden en følgegruppe i forbindelse med undersøgelsen. Den vil blandt andet bestå af Rigspolitiet, Kriminalforsorgen, Politiforbundet, Den Uafhængige Politiklagemyndighed og Københavns Universitet.

Store retssager har på Vestegnen

2013 blev et hårdt år for Københavns Vestegns Politi. 13 større retssager blev det til, da der skulle ryddes op efter den storstilede bandeindsats i forbindelse med bandekrigen. Alene transport, planlægning og sikkerhed i forbindelse med retsmøderne okkuperede i omegnen af 2.000 mand i kredsen over 58 dage.

AF TANIA KEJSER

Der var ikke skåret mange dage af 2013, før skyderier mellem rivaliserende rocker- og bandegrupperinger satte politiet på overarbejde. Hen over året blev det til flere stort anlagte politiindsatser, koordineret mellem blandt andet Task Force Øst og flere sjællandske politikredse. Resultatet var et stort antal anholdte. Men politiarbejdet slutter ikke, når det sidste punktum i en efterforskning er sat. Det har politikommissær Brian Normann Toftemann, som leder af Beredskabsfaglig Støtte ved Københavns Vestegns Politi, fået at føle.

- Når vi har med rockere og bandefolk at gøre, bliver trusselvurderingen forhøjet. Det betyder, at vi skal bruge flere folk til at sørge for sikkerheden i forbindelse med retssagen. Det er nok kommet lidt bag på os alle, hvor mange ressourcer sådan en retssag koster. Vi har løbende forsøgt at justere på vagtplanerne i den forbindelse, men hver gang vi møder med færre folk, har det vist sig at give bagslag, fortæller Brian Normann Toftemann.

Blandt andet har politiet på Vestegnen oplevet, i forbindelse med et retsmøde, hvordan sigtede fra en af bandegrupperingerne røg i totterne på hinanden under selve retsmødet. De mange skyderier under bandekrigen gjorde desuden, at trusselbilledet i forbindelse med retssagerne var meget forhøjet.

13 STØRRE SAGER

På Vestegnen drejer det sig ikke bare om én, men om 13 større retssager med mange tiltalte, der har kørt hen over 2013. Ifølge Brian Normann Toftemanns beregninger, har i alt 2.000 politifolk været beskæftiget over 58 dage med arbejde, der vedrører de 13 sager.

- Det har været et kæmpe logistikarbejde konstant at holde sig opdateret på, hvilke retssager der venter forude, hvilket trusselsbillede man vurderer, der er, og hvilke folk der skal gøre hvad i den forbindelse. Vi har mærket det i kredsen i forhold til, at vi har haft sværere ved at opfylde vores måltal og ikke har haft mulighed for at være så meget ude hos borgerne, som ønsket er. Men man kan jo kun bruge sine ansatte én gang, siger Brian Normann Toftemann

I hver enkelt retssag skal der bruges politifolk, som skal transportere de sigtede fra arresthuset til retten og tilbage igen. De sigtede sidder ofte placeret forskellige steder af hensyn til sagen. Der skal folk til at sørge for ro og orden i retslokalet. Og der skal holdes ro uden for retten, ligesom der skal være folk til at sikre, at det er de rigtige personer, der kommer ind i retslokalet.

kostet kræfter

EN SUCCESHISTORIE

Københavns Vestegns Politi har ikke kunnet løfte opgaven alene. De har fået hjælp af kolleger fra resten af Sjælland, ikke mindst fra Task Force Øst og Københavns Politi.

- Men der er ingen tvivl om, at de her sager har lagt et stort pres på vores ansatte. Jeg er dybt imponeret over, hvordan de, trods de mange retssager, er mødt op hver eneste dag med et smil på læben og en positiv indgang til opgaven. Det har virkelig fyldt meget, siger Brian Normann Toftemann.

Det sidste retsmøde i denne omgang blev afsluttet den 18. december 2013. Stort set alle sigtede har fået domme. Dermed kan hele dansk politi kigge tilbage på en succesfuld indsats fra start til slut.

- Det er jo en succeshistorie, at der nu sidder så mange rocker- og bandemedlemmer bag lås og slå. Det gør det også til en positiv opgave at være med til som politier. Her fra Vestegnens side har vi 65 af "vores" bandefolk, som er blevet dømt, og det kommer da også til at give mere ro på den front i år. Det er længe siden, vi har haft nogle skydere hos os, og forhåbentlig kan vi begynde at bruge tiden til noget af det borgernære, som vi har været tvunget til at skære ned på, siger Brian Normann Toftemann.

Vestegnen slipper dog ikke helt for retsmøder i 2014. De dømte bandemedlemmer anker nemlig for øjeblikket på stribe – det betyder, at kredsens har ansvaret for transporten og bevogtningen af dem til Østre Landsret i København. ■

Sydsudan

Lasse Rosenkrands er netop vendt hjem efter 15 måneder som Head of Mission på EU's mission i Sydsudan. Missionen endte med at blive evakueret, en måned før dens mandat udløb, på grund af urolighederne. Før det, fik man bygget en sikkerhedsorganisation op i lufthavnen og etableret en myndighed med ansvar for sikkerhed.

AF TANIA KEJSER

En udstationering giver oplevelser for livet. Men det koster på karrieren, familien og bekendtskabskredsen. På missionen er man sin egen herre med en klar opgave. Det er, når man kommer hjem, det svære begynder. Sådan nogenlunde gør Lasse Rosenkrands regnskabet op i forhold til det at være en del af en international mission. Og han ved, hvad han taler om, for han er en af de mest erfarne inden for feltet i dansk politi. Så erfaren, at han i de seneste 15 måneder har ledet EU's mission i Sydsudan.

- Når man er afsted, har man kun ansvar for arbejdet og sig selv. Der er ingen andre forpligtelser, og det kan godt være en tillokkende tilværelse. Der findes mennesker, som arbejder på den måde i 20-30 år, og de får en helt særlig livsstil. For mit eget vedkommende begynder der et stort arbejde ved hjemkomsten. Familie og venner udvikler sig jo sammen, mens man selv er væk, og det kræver en del at skabe en plads til sig selv, når man kommer hjem, fortæller Lasse Rosenkrands.

BYGGE PÅ EN RUIN

Missionen i Sydsudan gik blandt andet ud på at højne sikkerheden i lufthavnen, som var nærmest ikkeeksisterende ved missionens start.

- Vi oplever tit, at næsten lige gyldig hvilken indsats, man iværksætter, så giver det store fremskridt. Når EU og FN har de her missioner, så er det ofte ruiner, man bygger på. Det, vi oplevede i Sydsudan, var, at der ikke engang var en ruin. Efter borgerkrigen, hvor Sudan blev opdelt i nord og syd, var alle nordsudanesere flyttet – og da det var dem, der bemandede embedsværket og dem, der havde uddannelserne, så var Sydsudan ilde stedt.

De ved, hvordan de skal gå i krig, og hvordan de skal skaffe mad. Ikke særlig meget andet, fortæller Lasse Rosenkrands.

Som beskrevet i missionens mandat iværksatte Lasse Rosenkrands opbygningen af en tilsynsmyndighed, som skulle have det overordnede ansvar for flysikkerheden og lufthavnen, samt en uddannelse af embedsværket i landet.

OM MISSIONEN

- Sydsudan blev etableret den 9. juli 2011 og er dermed verdens yngste land. Det er en indlandsstat, og vejene, som i vid udstrækning ikke er asfalterede, er ikke farbare i regntiden. Det gør landet stærkt afhængigt af lufttrafik.
- EU iværksatte en civil mission i oktober 2012 - for at styrke luftfartssikkerheden i Jubas internationale lufthavn i Sydsudan.
- Missionen, der nu er afsluttet, fik navnet "EUAVSEC South Sudan" og havde til formål at:
 - Rådgive Sydsudans myndigheder i luftfartssikkerhedsspørgsmål.
 - Uddanne det sikkerheds- og retshåndhævelsespersonale der arbejder i lufthavnen.
 - Yde teknisk bistand.
 - Medvirke til at koordinere sikkerhedsaktiviteterne.

▲ Lasse Rosenkrands hilser på sikkerhedschefen for Juba International Airport. Det sker i forbindelse med, at missionen donerer et antal patruljebiler til lufthavnen.

Det betyder, at helt op til de øverste embedsmænd i Sydsudan har fået en lederuddannelse direkte fra dansk politi.

- Vi kunne konstatere, at embedsmandsværket mildt sagt ikke var stærkt. Og selvom det som udgangspunkt ikke var en del af missionen, etablerede vi en generel uddannelse i ledelse. Jeg kontaktede International Udstationering i Rigspolitiet for at høre, om de var interesseret i at støtte ved at stille instruktører til rådighed. Og det var man. Det var et spørgsmål om et par uger, og så var det på plads. Vi kørte en lang række uddannelser for ledere på alle niveauer - fra kontorchefer op til departementschef og vicetransportminister, fortæller Lasse Rosenkrands.

FRA MINUS TIL PLUS

Udover etableringen af en helt ny myndighed, stod missionen også for at uddanne lufthavnspersonalet.

- Der var stort set ingen sikkerhed, før vi kom. Der var personale, men sikkerheden var ikke organiseret på en måde, der gav mening. Derfor fik vi koordineret de forskellige sikkerhedsorganisationer, der agerede i lufthavnen - politi, militær, lufthavnspersonalet selv med flere. Vi etablerede en decideret lufthavnspolitienhed på 50 mand, som fik til opgave at håndtere sikkerheden. Og så lavede vi en lang række kurser i teknisk udstyr - hvordan man screener folk og kontrollerer bagage. Efterhånden som missionen skred frem, kunne vi se, at sikkerheden blev bedre. Lufthavnen er stort set den eneste adgang til landet, og meget brugt, og derfor var fremskridtene meget synlige, siger Lasse Rosenkrands.

EVAKUERING

Da der midt i december udviklede sig kampe mellem interne dele af Præsidentgarden, som spredte sig fra hovedstaden Juba til resten af landet, blev missionen evakueret den 18.

december. Sikkerhedssituationen var så dårlig, at man vurderede, at det var uforsvarligt at have EU-personale i Sydsudan.

- I betragtning af, at vi kun havde en måned tilbage, regnede man ikke med, at der ville falde så meget ro på, at det ville give mening at bevare missionen. Vores lejr var ikke påvirket i den forstand, at nogen forsøgte at trænge ind eller skyde mod os. Men vi kunne se, det skete mod nabogrundene, og mange af de her episoder skete med et formål om at plyndre. Kampene brød reelt ud natten mellem den 15. og 16. december. Da vi fik kendskab til omfanget, blev alle missionens deltagere holdt tilbage. Vores aktiviteter blev sat i stå, på nær telefon- og mailkorrespondance, og så blev vi evakueret den 18. december, fortæller Lasse Rosenkrands.

SÆT PRIS PÅ DANMARK

Netop hjemkommet fra Bruxelles, hvor han har brugt en måneds tid på at afslutte papirarbejdet i forbindelse med missionen, er Lasse Rosenkrands nu ved at finde sig til rette på kontoret i Nationalt Beredskabs Center under Rigspolitiet. Med sig hjem har han, som efter stort set alle missioner, endnu engang taget visheden med om, at vi i Danmark har medvirket til at opbygge et samfund, vi kan være tilfredse med.

- Man lærer en vis pragmatisme på internationale missioner. Og man lærer at sætte pris på det samfund, vi har opbygget i Danmark. Hvor lægehjælp og uddannelser er naturligt, og hvor vi har fred og frihed. Sådan er det langt fra alle steder. Man bør sætte pris på, at generationer før os har arbejdet for det samfund, vi har i dag. Det er en lære, som jeg forsøger at give videre, når jeg er udsendt. At hvis man arbejder sammen for at skabe et bedre samfund, så kan det lade sig gøre. ■ ►

Tålmodighed

er vigtigt at have med i bagagen

Torben Larsen har under tidligere udstationeringer boet i telt i ørkenen i Sudan og været i Bagdad, hvor trusselvurderingen var så høj, at der ikke var mulighed for at forlade missionens trygge mure. Med de erfaringer i bagagen var Sydsudan en relativ fredelig oplevelse, på trods af at missionen endte med at blive evakueret en måned før tid.

AF TANIA KEJSER

Da DANSK POLITI fanger Torben Larsen på en belgisk mobiltelefon, har han netop fået besked om, at han sidst på ugen skal tilbage til Sydsudan. Missionen blev officielt afsluttet den 17. januar, efter at være blevet evakueret i december på grund af stridigheder mellem forskellige fraktioner, der fortsat kæmper om magten i landet. Nu skal Torben Larsen så tilbage, sammen med andre gode kræfter fra missionen, for at sikre det understøttede, som blev forladt.

- Først skal jeg dog til Danmark for at pakke en kuffert med passende tøj. Her i Bruxelles har jeg mest slips og habitter. Det passer ikke rigtigt til det praktiske arbejde, jeg skal ned og lave, fortæller Torben Larsen.

TÅLMODIGHED ER EN DYD

Det blev til ni måneder i Sydsudan for Torben Larsens vedkommende. Han blev af International Udstationering under Rigspolitiet opfordret til at søge jobbet som Movement Control Officer. Det gjorde han, og i oktober 2012 forlod han jobbet som underviser på Politiskolen for at stå for alle mulige former for logistik på EU's mission i Sydsudan.

- Jeg havde ansvaret for alt, der skulle flyttes – personer som gods. Jeg er politiskolelærer, men har en baggrund inden for shipping, hvilket gav en god baggrund for min funktion på missionen. Desuden blev jeg ansvarlig for missionens 24 biler, hvilket viste sig at være yderst tidskrævende. I Sydsudan har man nemlig mest biler fra Japan, derfor vidste de ikke, hvordan de skulle reparere vores Skodaer og folkevogne – og hvis de endelig fandt ud af det, tog det måneder at skaffe reserve-

dele. Vi måtte derfor være meget kreative for at have biler nok i gang, fortæller Torben Larsen, som har været udstationeret fire gange tidligere.

Tålmodighed er måske den allerstørste dyd på en international mission. Den fik Torben Larsen brug for i arbejdet med logistik.

- Jeg har sjældent oplevet nødvendigheden af at udvise tålmodighed som på denne mission. Man skal ikke regne med, at der sker noget de første fem gange, man presser på. Man er nødt til at acceptere tingenes tilstand. Desuden er det godt at være social, for man bor og arbejder jo tæt op ad mennesker fra forskellige lande og kulturer. Det kræver også en vis rummelighed og forståelse for, at andre gør tingene på andre måder. Sidst, men ikke mindst, skal man kunne sit fag - det er jo dét, man skal ned og videregive til mennesker, der har behov for at lære og højne deres eget niveau.

- Jeg har været udstationeret før, i Irak og Sudan. Og jeg har boet under meget forskellige forhold. Blandt andet i telt i ørkenen i Sudan, hvor teltet blev 60 grader varmt, og kun var til at være i om aftenen. Så der var min seneste udstationering mere luksuriøs – vi blev nemlig indkvarteret i noget, der oprindeligt var beregnet til hotel, og fik hvert vores værelse, fortæller Torben Larsen.

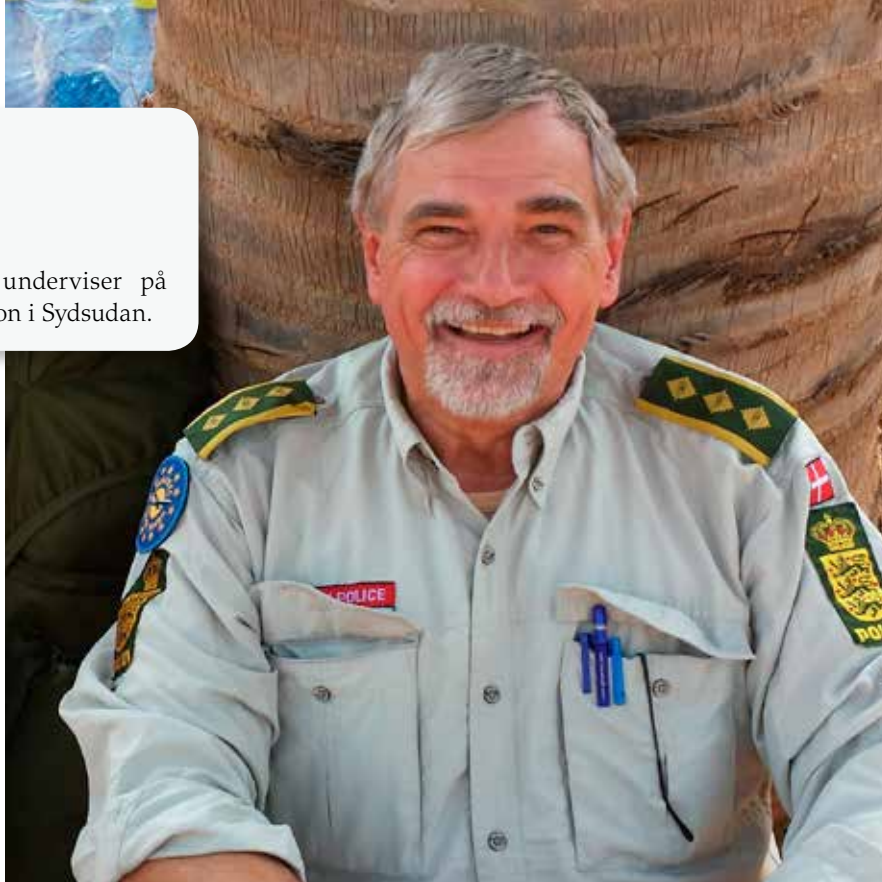
MANGE BLEV RAMT AF SYGDOM

En fjerdedel af de i alt 40 personer, der deltog i missionen, pådrog sig en sygdom i form af malaria eller tyfus. Sundhedsrisikoen viste sig da også at være den altoverve-

OM TORBEN LARSEN

- 61 år.
- Vicepolitikommissær.
- Forlod midlertidigt sit job, som underviser på Politiskolen, for at tage på EU's mission i Sydsudan.

jende trussel for missionens deltagere.
- Da vi kom til Sydsudan virkede alt forholdsvis fredeligt. Vi var klar over de politiske spændinger i landet. Men den største fare, som jeg så, var sygdomme. Det var vi blevet briefet om, inden vi tog afsted, ligesom vi havde fået udleveret malariapiller. Desuden er missionen tilknyttet sygeplejersker, som vi hele tiden kunne gå til, ligesom der var en lokal klinik af forholdsvis god standard. Men hvis jeg havde nogle bekymringer i forbindelse med missionen, så var det sundhedsfaren. Jeg nåede da også at få en salmonellainfektion, men det var heldigvis også det eneste, fortæller Torben Larsen. ■

▲ Torben Larsen venter på at blive evakueret - men holder humøret højt.

De små sejre blev vigtige

Ulla Sørensen oplevede, som assistent for Lasse Rosenkrands, at blive involveret i hele EU-missionen i Sydsudan. Det gav et unikt indblik i, hvad en mission indebærer.

AF TANIA KEJSER

Ulla Sørensen har altid rejst meget, og allerede fem år efter første dag på Politiskolen begyndte hun at overveje muligheden for at blive sendt ud i verden. Da de indledende godkendelser og kurser var overstået, gik der et år, før hun blev kontaktet af International Udstationering i Rigspolitiet, som opfordrede hende til at søge jobbet som personlig assistent for Lasse Rosenkrands, Head of Mission i Sydsudan.

- Jeg havde slet ikke overvejet, at Afrika kunne blive en mulighed, det er usædvanligt for ens første udstationering. Men jeg sagde ja med det samme, fik jobbet, og to uger efter var jeg på vej mod Sydsudan, fortæller Ulla Sørensen.

Som assistent fik hun et godt indblik i alle de mekanismer, der driver en mission.

- Min opgave bestod i at assistere Lasse Rosenkrands, holde styr på mødeaktiviteter, organisere hans kalender og tage med ham til alt, han skulle til, internt og eksternt i missionen. Jeg var sekretær, privatchauffør og assistent. Det var en fantastisk første mission. Jeg lærte en masse om, hvordan missionerne kører - og var med til alle møder. Lasses kontor var samlingspunkt for al viden. Det var superspændende at være med til, og en kæmpe mulighed for at suge til mig af viden - også fra Lasse, som har masser af erfaring.

OM ULLA SØRENSEN

- 33 år.
- Politiassistent i Nordsjællands Politi.
- Har været i politiet siden august 2005.
- Sydsudan var hendes første udstationering.

► EN FINGER I JORDEN

En af missionens store opgaver var at højne sikkerhedsniveauet i lufthavnen.

- Når man tager til Afrika, er det vigtigt at sætte sine forventninger på et rimeligt niveau. Folk har et helt andet udgangspunkt, bare i kraft af deres kortere skolegang. Det kan godt tage lidt tid at forstå, og det er nødvendigt at stikke fingeren i jorden, før man tilrettelægger undervisningen. Det gør også, at de små sejre bliver vigtige. Vi kunne sagtens have undervist dem på et højere niveau, og så havde de nikket og sagt ja, men de havde ikke forstået os, og så var intet blevet ændret, siger Ulla Sørensen.

POLITISKE SPÆNDINGER

Sydsudan er verdens yngste land - og skabt på baggrund af borgerkrigen mellem nord og syd i det, der tidligere var et samlet Sudan. Da missionen ankom til landet, var der allerede politiske spændinger, som 14 måneder efter førte til kampe og evakuering af missionen. Ulla Sørensen opdagede, som en af de første missionsdeltagere, at noget var galt.

- Jeg plejede at tage over i FN-lejren om morgenen for at løbe, før det blev for varmt. Denne morgen, midt i december, var gaden tom. Vi blev stoppet af et militærkøretøj, som gav os besked om at vende om. Vi fik at vide, at der havde været kampe om natten. Herefter var der udgangsforbud fra lejren.

- Det var sørgeligt og skræmmende at se mennesker fra det samme land angribe hinanden på den måde. Men jeg følte aldrig, at det var noget, som blev farligt for os. Der opstår naturligvis noget usikkerhed, når man ikke ved, hvad der foregår. Bliver lufthavnen åbnet igen? Kan vi flyve ud? Heldigvis havde jeg masser at lave. Jeg var det sted, hvor beslutningerne blev taget og gik ikke i uvished, så dagene gik hurtigt. På en kynisk måde var det også super spændende. Det sker ikke tit, at man evakuerer en mission.

Kampene foregik tæt på missionen, men blev aldrig en trussel for missionsdeltagerne, da det udelukkende var interne stridigheder.

- Når jeg ser tilbage, tror jeg, det virkede mere farligt at læse om urolighederne hjemme i Danmark, end at være midt i dem. Vi havde hele tiden internet, så jeg havde mulighed for at berolige venner og familie. Havde jeg haft børn og mand havde situationen nok været en anden. Men jeg knoklede egentlig bare på med de opgaver, der var i forhold til evakueringen, fortæller Ulla Sørensen. ■

▲ Som assistent for Lasse Rosenkrands, Head of Mission på missionen, kom Ulla Sørensen vidt omkring. Her står hun sammen med repræsentanter fra forskellige ministerier i Sydsudan.

140 millioner kroner til nye, forebyggende projekter

PULJEMIDLER Over de næste to år gennemfører landets politikredse en række projekter, der skal finde nye veje til at forebygge kriminalitet. Rigspolitiet har afsat 140 millioner kroner i særlige puljemidler, som kredsene har kunnet søge ud fra en række kriterier.

For at sikre at projekterne forankres i kredsene – også når puljemidlerne er opbrugt – har det fra Rigspolitiets side været et krav, at kredsene medfinansierer projekterne med 50 procent. Desuden har kredsene skullet tænke evalueringsplaner ind i deres projektbeskrivelser, ligesom de skal afrapportere til Rigspolitiets Nationale Forebyggelsescenter (NFC), som efterfølgende vil vurdere, hvilke projekter der er fremtid i, og hvordan erfaringerne kan udbredes til resten af landet.

- Derudover har vi lagt vægt på nyskabelse og innovation i projekterne. Det kan eksempelvis være, at kredsene samarbejder med andre aktører som kommuner, boligselskaber med flere, siger centerchef for NFC, pi. Jørn Kjer. Det overordnede mål er, at de præventive indsatser skal være funderet på analyser, viden og udvikling.

De projekter, der har fået tildelt midler fra den særlige pulje, er:

▪ **Projekt Socialsøg:**

Nordjyllands Politi har fået 2.875.000 kroner til et forebyggende projekt, der skal finde børnefamilier, som viser tegn på sociale problemer.

▪ **Ekstraordinært forebyggende arbejde:**

Østjyllands Politi har fået tre millioner kroner til et projekt, der skal videreføre og udvide tværfagligt samarbejde mellem kommune og politi. Indsatsen er rettet mod unge, der er i risiko for at ryge ud i misbrug af

narko eller alvorlig kriminalitet.

▪ **Projekt Sms - hjemkaldelse:**

Østjyllands Politi har fået 500.000 kroner til et projekt, der sender en sms til forældre, hvis der er optræk til ballade, så forældrene kan få deres børn hjem, inden de bliver involveret.

▪ **Bekæmpelse af rocker- og bande-problematikker i Vollsmose:**

Fyns Politi har fået syv millioner kroner til en række tiltag, som skal mindske kriminaliteten og øge trygheden i Vollsmose. Borgerne skal opleve større tryghed ved at sige fra over for banderne.

▪ **Projekt Hot Spot:**

Sydsjælland og Lolland-Falsters Politi har fået fire millioner kroner til at skabe øget tryghed på togstationerne i politikredsen.

▪ **Projekt Hele vejen rundt:**

Midt- og Vestsjællands Politi har fået

9,5 millioner kroner til fortsættelse af projektet "Bryd fødekæden", der skal undgå rekruttering til rocker- og bandemiljøet i Greve og Køge kommuner.

▪ **Projekt Partnerskabsaftaler:**

Københavns Vestegns Politi har fået 13,6 millioner kroner til, sammen med Herlev, Ballerup og Gladsaxe kommuner, at identificere den gruppe af unge, der er rekrutteringsgrundlaget for rocker- og bandemiljøet og få de unge socialiseret med andre unge.

▪ **Projekt Task Force Pusherstreet:**

Københavns Politi har fået 20 millioner kroner til en langsigtet indsats mod hashhandlen på Christiania.

▪ **Projekt Pin-Point:**

Københavns Politi har fået 30 millioner kroner til den fortsatte indsats mod bekæmpelse af bandekriminaliteten på indre Nørrebro.

2014: Tilbage til

fagligheden

Der har været pres på politiet i de seneste år. Et kæmpe budgetunderskud, nye opgaver og krav til effektivisering har spændt medarbejderne hårdt for. Men nu skal der igen fokus på kerneopgaverne. 2014 står i beredskabets tegn, og de forandringer, der kommer, bliver rent faktisk til glæde for medarbejderne. Sådan lyder løftet fra rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg, da Politiforbundets formand og fagbladet DANSK POLITI mødte ham til dette års nytårsinterview.

AF TANIA KEJSER

Det er med talrige beretninger fra landets 12 politikredse, at Claus Oxfeldt møder op til sit første nytårsinterview som formand for Politiforbundet. Sammen med næstformand Claus Hartmann har han besøgt godt 1.200 af Politiforbundets medlemmer. Signalet, gennem samtaler om stort og småt rundt omkring på landets politistationer, er klart: Kollegerne vil gerne have tid og ro til at passe deres arbejde. Samme overordnede budskab lyder derfor også fra forbundsformanden til rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg i det dobbeltinterview, som er rammen for årets nytårsinterview.

- Vi vidste godt, at mange kolleger er frustrerede, og at politiet har gennemgået store forandringer gennem en længere periode. Det er klart, at det tager tid at vænne sig til. Jeg er med på, at politiet har haft brug for forandringer og udvikling. Men vi havde helt ærligt ikke ventet at møde så meget resignation, som tilfældet var. Politiet er i højere grad blevet et "almindeligt" arbejde, hvor det før var en identitet. Det var ikke meningen med forandringerne, siger Claus Oxfeldt.

Forbundsformanden slår fast, at billedet er ret entydigt. Og det tegnes ikke af de få.

- Vi er bare budbringerne, dem der har lyttet og samlet et stemningsbillede ind fra hele landet. Det bringer vi videre til rigspolitichefen. Budskabet er desværre, at de ansatte ikke længere føler, de sejler i samme båd i forhold til Rigspolitiet. De føler sig smidt over bord. Det viser sig helt konkret i forhold til et stigende antal henlagte sager. Og det viser sig i den frustration, vi mødte, over at være for få folk til for mange opgaver, siger Claus Oxfeldt.

TRADITION FOR ENGAGEMENT

Spørgsmålet om, hvem der bedst ved, hvad der foregår i butikken dansk politi, er tilbagevendende. Politiforbundet hører om øjeblikstilstanden gennem det, medlemmerne fortæller. Rigspolitichefen ser de forandringer og krav, som ligger forude. Derfor vil der i sagens natur altid være et stykke mellem arbejdsgiver og forbundets opfattelser, mener rigspolitichefen.

△ Formand for Politiforbundet, Claus Oxfeldt, glæder sig over, at frontpersonalet ikke længere står alene i kritikken af mål- og resultatstyringen i den offentlige sektor. 2013 var nemlig året, hvor en større gruppe forskere samlet beskrev, hvordan New Public Management har udspillet sig selv.

- Jeg prioriterer også at komme meget ud til medarbejderne. Og jeg er meget optaget af stemningen. Jeg er netop vendt hjem efter et besøg hos 10 kredse, og jeg må sige, at det, jeg oplever, når jeg kommer ud, er et godt humør og en god stemning. Dansk politi har tradition for et stort engagement, og det oplever jeg ikke som vigende. Når det er sagt, så er jeg helt med på, at vi nu skal have skarpt fokus på de politimæssige kerneopgaver. Jeg har fuld forståelse for, at man har brug for stabilitet, og der ER sket store forandringer i de seneste år. Vi har været pressede på økonomi og på krav til effektivisering. Men vi er på vej i mål, siger Jens Henrik Højbjerg. Ligeledes anerkender Politiforbundets formand, at der, uanset hvad, altid vil være forskel på, hvilken udgave af virkeligheden man fortæller henholdsvis sin øverste chef og sin forbundsformand.

- Derfor skal vi huske at lytte til hinanden. For begge parter sidder med værdifuld viden, som kan være med til at gøre politiet endnu bedre, mener Claus Oxfeldt.

RO TIL FAGLIGHED

Jens Henrik Højbjerg lover, at der i 2014 bliver ro til faglighed. Når lederreformen har fundet sin plads, vil de forandringer, som kommer, handle om forbedringer for medarbejderne.

- Året kommer til at stå i beredskabets tegn. Vi styrker fagligheden, kompetencerne og udstyret hos beredskabet over en bred kam. Det sker gennem anbefalingerne i beredskabsanalyserne, som blandt andet gør, at vi planlægger at indføre lokalt tilpassede reaktionspatruljer i alle kredse, så vi er bedst mulig rustet til at håndtere alle tænkelige situationer, fortæller Jens Henrik Højbjerg, og fortsætter:

- Desuden er vi i gang med at standardisere sagsbehandlingen af indbrud. Vi laver en ensartet tilgang og en tjekliste af, hvad man skal gøre, når man undersøger et indbrud. Vi har også allerede nu sparet 40 millioner kroner ved at lave en god vognparkstrategi. Det betyder, at en patruljevogn ved udgangen af året i gennemsnit er tre år gammel, og det skal ses i forhold til udgangen af 2012, hvor de i gennemsnit var ►

△ Rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg fortæller, at 2014 kommer til at stå i beredskabets tegn, hvor fagligheden, kompetencerne og udstyret vil blive styrket over en bred kam.

- ▶ 4,3 år gamle. En fjerdedel af alle biler blev udskiftet i 2013. At udstyret er i orden, tror jeg, betyder noget for fagligheden, siger rigspolitichefen.

UD MED MÅLTAL - IND MED FORNUFT

Politiforbundet har gennem længere tid været bannerfører for, at måltal og resultatkontrakter spærrer for fagligheden i politiet. I en årrække har det lydt fra frontlinjen i den offentlige sektor – og ikke kun fra politiet - at der mangler tid, plads og tillid til, at personalet kan udføre deres arbejde med fagligheden i højsædet. Alt for mange ressourcer bliver brugt på at opfylde måltal, som er udstukket fra oven. Alt for meget initiativ dræbes i opstarten, fordi trenden har været ensretning og stringens på bekostning af lokale løsninger. Det har andre end blot medarbejderne nu fået øjne op for.

- 2013 var faktisk året, hvor en større gruppe af forskere inden for samfundsvidenskab slog sig sammen om et debatoplæg, der beskriver, hvordan New Public Management har udspillet sig selv i den offentlige sektor. Her står direkte: "Pendulet er svinget for langt i retning af central økonomistyring, resultatkontrol og ensidig jagt på kortsigtede effektivitetsgevinster. Vi befinder os således i stigende grad i en situation, hvor de offentlige og private ressourcer ikke udnyttes fuldt ud til at skabe de nye og kreative løsninger, der er brug for, og hvor der ikke længere er fælles ansvar for at skabe velfærdsløsninger af høj kvalitet". Det fortæller nøjagtig samme historie som den, jeg har hørt fra politifolk i hele landet, fortæller Claus Oxfeldt.

Han er meget positiv over, at frontpersonalet ikke længere står alene i kritikken af mål- og resultatstyringen.

- Indtil nu har det været svært at få ørenlyd, når vi fortæller historier om vigende engagement, og kolleger, som ikke får lov til at udføre arbejdet på en måde, de selv synes er faglig forsvarlig. Derfor er det utrolig positivt, når en stor gruppe af samfundsforskere begynder at løbe ministerierne på dørene med det samme budskab. Det her debatoplæg er - set fra min stol - noget af det bedre, der er sket for hele den offentlige sektor i mange år. Nu håber jeg meget, at man vil lytte, også i ministerierne, siger formanden.

MÅLTAL MED MÅDE OG MENING

Jens Henrik Højbjerg er enig i, at måltal ikke må skygge for virkeligheden, men han ser ikke en modsætning mellem mål og faglighed – snarere tværtimod:

- Styr på opgaverne og styr på økonomien er en forudsætning for, at vi får bevillinger til at passe vores kerneopgaver og udvikle vores faglighed. Men selvfølgelig skal målene give mening ude i virkeligheden, siger han og giver et eksempel:

- Gennem en målrettet indsats i trafikken har vi bidraget til, at antallet af trafikdræbte er gået markant ned. Det har vi, fordi vi har en strategi for, hvor vi skal sætte ind. Sidste år målte vi ikke længere på antallet af bøder for almindelig ATK-sager, selv om det så sådan ud i pressen, og nu måler vi faktisk på, om det reelt lykkes os at få folk til at sænke farten. Jeg tror på, at måltal giver mening, når vi organiserer dem, så man kan se fornuften med dem. Og så hjælper det også, at vi alle planlægger efter det, vi skal nå fra årets start, så man ikke skal hente

det hele hjem i november og december. Desuden skal man lige huske på, at det er en ret lille del af vores arbejde, der tager udgangspunkt i måltal, siger Jens Henrik Højbjerg.

DEN RIGTIGE VEJ

2013 blev året, hvor politiuddannelsen blev akkrediteret som professionsbachelor. Hvor en ledelsesreform blev sat i gang. Hvor politiet fik automatiseret nummerpladegenkendelse. Set fra rigspolitichefens skrivebord går det den rigtige vej for dansk politi.

- I 2014 får vi et digitaliseret fingeraftrykssystem og bliver en del af PRÜM, så vi kan dele information om fingeraftryk med andre lande i Europa. I det hele taget har vi fokus på, at vores udstyr er godt og tidssvarende. Det nytter ikke noget at lave politiarbejde med udstyr, der ikke fungerer optimalt. Der ligger meget stolthed og arbejdsglæde i at have det rigtige udstyr til rådighed. Det giver ro til opgaven, siger Jens Henrik Højbjerg.

- Jeg har fuld forståelse for, at man har brug for stabilitet. Men det er min opgave at sørge for, at vi er på omgangshøjde. Derfor bliver jeg nødt til at holde tempo på de udfordringer, jeg kan se. Derfor laver vi i 2014 et center i Rigspolitiet, hvor vi opruster i forhold til cyber crime. Det betyder også, at vi henter kompetencer ind udefra. Når man kombinerer politifolks viden og erfaring med andre kompetencer, viser det sig ofte, at resultatet bliver rigtig godt, siger Jens Henrik Højbjerg.

FAGLIGHED, FAGLIGHED, FAGLIGHED

Claus Oxfeldt glæder sig over løftet om, at kommende forandringer bliver til glæde for medarbejderne.

- Vi anerkender, at der skal ske udvikling i dansk politi. Og at det er sket. Desværre føler flertallet, at forandringerne ikke gør deres hverdag bedre eller lettere. På dem virker det som om, at politiet bare forandres for forandringens skyld - og i reglen af folk, som ikke kender politiets kultur. De, der har ansvaret for effektiviseringer, har aldrig selv siddet i en patruljevogn, eller er gået gennem døren til den lejlighed, hvor mor lige er blevet gennemtævet af far, og børnene står og græder. Eller befundet sig midt i en svær efterforskning i bandemiljøet, hvor tillid, tip og netværk betyder enormt meget. Derfor er effektiviseringerne ikke altid i tråd med den virkelighed, kollegerne oplever, siger Claus Oxfeldt.

Effektiviseringerne har også været hård ved gruppen af administrative ansatte. Ind imellem sker forandringerne så hurtigt, at det foregår på bekostning af ordentlighed i håndteringen af personalesagerne.

- I de seneste år har vi oplevet fyringer blandt de administrative medarbejdere, og hvordan samlingen af opgavefællesskaber i Høje Taastrup og Holstebro vil give mange en lang vej til arbejde. Forandringerne gør politiet til en mindre tryk arbejdsplads, og jeg kan godt forstå, hvis det føles hårdt i gruppen af administrative, siger Claus Oxfeldt.

NYE FAGGRUPPER - DRÆN ELLER BIDRAG?

Claus Oxfeldt er enig i, at politiet kan have brug for andre uddannelser til at løse specifikke arbejdsopgaver. Men det må ikke ske på bekostning af politifagligheden.

- Vi kan ikke løse alt selv. Men jeg har en bekymring for, at andre faggrupper i dag bliver hentet ind uden en klar strategi for, hvilket job de skal udføre. Det er den tendens, jeg hører fra blandt andet sektioner under Rigspolitiet. Og så kan jeg ikke lade være med at tænke på, at hver gang man ansætter en person udefra, så er det to optag på Politiskolen, der glipper, siger Claus Oxfeldt.

Han er desuden bekymret for, at oprustningen på for eksempel cyber crime udsulter politikredsene endnu mere.

- Jeg er naturligvis helt enig i, at vi har udfordringer i forhold til kriminalitet på nettet. Men vi kan kun bruge pengene en gang. Og når man opruster i Rigspolitiet, så er det kredse, der betaler. I forvejen beder kollegerne om tid til at gøre arbejdet ordentligt. Cyber crime er bare endnu et eksempel på, at arbejdsopgaverne vokser, mens antallet af politifolk falder, siger Claus Oxfeldt. Rigspolitichefen er godt klar over, at den enkelte medarbejder har travlt.

- Men det er jo netop her, et Cyber Crime Center giver mening. Det skal jo netop være et fagligt kraftfelt, som kan støtte medarbejderne i kredsene og løfte deres faglighed og dermed gøre, at efterforskerne ude i kredsende får løst flere sager og dermed også får langt højere arbejdsglæde. Det er jo ikke et ressourcetræk, men et bidrag både ressourcemæssigt og fagligt, siger Jens Henrik Højbjerg.

VI SKAL OP I SAMME BÅD

Rigspolitichefen er sikker på, at politifolkenes frustrationer ikke afspejler sig i borgernes opfattelse af politiet. Rigspolitiet har lavet en undersøgelse, hvor man har spurgt 13.000 borgere om blandt andet deres tillid til politiet.

- Konklusionen på den undersøgelse er, at danskerne har stor tillid til politiet, og generelt er trygge. Vi har et stærkt brand i det danske samfund. Det skal vi bygge videre på, også i 2014, siger Højbjerg.

For formand Claus Oxfeldt og næstformand Claus Hartmann handler det om at få enderne til at mødes i samarbejde med Rigspolitiet.

- Det, vi har brug for, er, at vi rent faktisk får samlet alle ansatte i politiet og de administrative hele vejen rundt om, at vi har et fælles projekt. Vi skal have folk med i båden igen. Faktisk har vi nøjagtig samme interesse - at drive en fantastisk arbejdsplads videre på højeste niveau. Samt at fremtidssikre politiet. Det arbejder rigspolitichefen og Politiforbundet for. Så derfor skal vi også sammen være opmærksomme på de steder, hvor advarselslamperne blinker, siger Claus Oxfeldt. ■

Web-tv: Se interview med Jens Henrik Højbjerg og Claus Oxfeldt.

Bag banderne

BOG De var top og bund i Hells Angels. Den ene var kendt fra medierne som Stein Baggers livvagt, og den anden var degraderet til prøvemedlem i AK81 - idømt druk- og stofforbud på ubestemt tid. Men de var brødre, indtil den ene hoppede af.

I dag er ingen af dem længere med i Hells Angels. Den ene er gået til Bandidos. Den anden er gået til politiet og lever i et vidnebeskyttelsesprogram.

Bogen er en insider-beretning om det kortvarige, men skæbnesvangre, parløb mellem Brian Sandberg og eks-rockeren kendt som MFP. Om støttegruppen AK81, hvis opstart de begge var en del af. Om den københavnske bandekrig, hvor den ene var general og den anden frontsoldat, bevæbnet med kølle og pistol. Og om den store retssag og efterspillet i Hells Angels, der drev Brian Sandberg i armene på Bandidos.

"EXIT HELLS ANGELS"

Skrevet af Søren Baastrup
Forlag: People's Press

Ny innovationsmetode

BOG Innovation handler om at udvikle og implementere nye løsninger, der bryder med vanetænkningen, og det er ofte den eneste vej frem, når man står over for komplekse problemer, som ikke kan løses ved hjælp af standardløsninger – et eksempel herpå er

bandeindsatsen.

Denne bog beskriver, hvordan man kan fremme samarbejdsdrevet innovation (en ny metode, der anvendes til at fremme offentlig innovation) i den præventive del af bandeindsatsen. Via 14 cases fra Nørrebro i København – som "Exit-strategien", "Din betjent", Onkelnetværket" og "Natteravnene" - vises det, hvordan samarbejdsdrevet innovation skabes og udfolder sig i praksis. Der afsluttes med en tværgående caseanalyse samt en række anbefalinger til, hvordan indsatsen kan styrkes og forbedres i fremtiden.

"SAMARBEJDSDRETVET INNOVATION I BANDEINDSATSEN"

Skrevet af Jacob Tofting & Andreas Hagedorn Krogh
Jurist- og Økonomforbundets Forlag

Din hjerne afslører, hvor du har været

TEKNIK En ny teknik kan analysere hjerneaktivitet og se, om du har været et bestemt sted før. Teknikken kan måske bruges i kriminalsager til at afsløre, om en mistænkt har været på gerningsstedet. Det er forskere fra Bernstein Centre for Computational Neuroscience i Berlin, der står bag forsøget. De bad en række testdeltagere om at bevæge sig rundt i forskellige virtuelle værelser, og undersøgte efterfølgende deltagerne i en scanner. Det viste sig, at forskerne med cirka 80 procent præcision kunne vurdere, om en person havde besøgt et værelse. Selvom denne teknik potentielt kunne være brugbar i kriminalsager, er der på nuværende tidspunkt stadig en del problematikker ved den. Forskerne er eksempelvis ikke i stand til at se tidspunktet for, hvornår en person har været et bestemt sted. Derudover er det et problem, hvis den mistænkte lærer at skjule, at han lyver. Selvom potentialet er stort, går der derfor nok et godt stykke tid, før denne teknik bliver klar til brug.

Kilde: videnskab.dk

Del din smartphone

APP Er du flittig bruger af din smartphones applikationer, og holder du dig ajour med de nyeste muligheder? Så del din viden med kollegerne. Det kan sådan set være hvad som helst, du forestiller dig, at andre politifolk m/k kan få glæde af i patruljevognen, på kontoret eller i fritiden. Send en mail til blad@politiforbundet.dk - hvor du oplyser applikationens navn og giver en kort beskrivelse af, hvad den kan bruges til, og hvorfor du anbefaler netop denne app. Vi bringer de bedste tips i bladet.

Jagten på Osama bin Laden

FILM Krigs-thrilleren "Zero Dark Thirty" er baseret på virkelighedens lange jagt på Osama bin Laden og følger CIA-agenten, der mente at kunne spore ham.

Et amerikansk specialteam arbejder intenst i et helt årti på en specifik

mission - at hævne terrorangrebet den 11. september 2001 ved at finde og udrydde Al Qaeda-lederen Osama bin Laden. CIA-agenten Maya, som spilles af Jessica Chastain, slutter sig til enheden, fordi hun mener at have ledetrådene, der kan føre dem til fjendens skjulested.

Jagten udmunder i den tophemmelige mission, hvor en flok NAVY SEAL-soldater stormer bin Ladens skjulested i ørkenen for at eliminere USA's fjende nummer ét.

Filmens forhold til tortur er blevet heftigt debatteret i de amerikanske medier, og Obamas administration er endvidere blevet anklaget af det republikanske parti for at have udleveret fortrolige oplysninger i forbindelse med filmens research.

"ZERO DARK THIRTY"

Premiere den 7. februar

Kilde: www.kino.dk

Sydstatskrimi

TV-SERIE Matthew McConaughey og Woody Harrelson har hovedrollerne i HBO's nye hårdkogte krimiserie "True Detective" - om to kriminalbetjentes jagt på en seriemorder i Louisiana. De to er tidligere partnere og arbejdede sammen i 1995, hvor de ledte en efterforskning af et makabert mord på en prostitueret kvinde - muligvis begået af en seriemorder med forbindelse til det okkulte. Tv-serien gør brug af forskellige fortællermæssige kneb og spring i tid, da kriminalbetjentenes efterforskning flettes sammen med deres vidneudsagn i 2012, hvor mordsagen genåbnes.

"TRUE DETECTIVE"

Første sæson havde premiere på HBO Nordic den 13. januar.

Kilde: gothbonordic.com

Røntgensyn i mobiltelefonen

FREMTID En politipatrulje rykker ud til et alarmopkald om en efterladt taske, der skaber panik i metroen. Fra lang afstand retter den ene politimand en lille håndholdt scanner, der er indbygget i hans smartphone, mod tasken, og scanningsbilledet viser, at der kun er tale om snavset sportstøj, der er glemt i en taske. Mistanken om en bombe kan afblæses. Der er ingen grund til at afspærre hele metroen og forsinke folks rejse, og Rullemarie kan blive hjemme. Dette kan måske blive det smarte og smidige scenarie i fremtiden. I hvert fald har forskere formået at bygge såkaldte terahertzstråler ind i en chip, der passer ind i en smartphone. Dermed er drømmen om røntgensyn kommet tættere på. Strålerne kan stort set gennemtrænge alt, som ikke er væske eller metal og reflekteres på en særlig måde, der gør det muligt at identificere for eksempel våben.

Kilde: *Illustreret Videnskab*

Advokat:

- Grotesk at COP15-klagesag endnu ikke er afsluttet

SVAR PÅ TILTALE

DANSK POLITI har bedt henholdsvis Den Uafhængige Politiklagemyndighed (DUP), Statsadvokaturen og Københavns Politi om en kommentar til Torben Kochs kritik af de tre myndigheder. DUP'en ønsker ikke at kommentere kritikken. Men herunder kan svaret fra de to andre myndigheder læses.

STATSADVOKATUREN:

"Statsadvokat Lise-Lotte Nilas oplyser, at hun er helt enig i, at sagsbehandlingstiden i forbindelse med Statsadvokaturens oprindelige undersøgelse af sagen var overordentlig utilfredsstillende og meget beklagelig. Det tilkendegav hun allerede på daværende tidspunkt, og Rigsadvokaten tilsluttede sig statsadvokatens beklagelse. Sagen har efterfølgende været behandlet af Den Uafhængige Politiklagemyndighed, der har taget stilling til de klagepunkter, der vedrører politiets adfærd, og samtidig sendt sagen til statsadvokaten til afgørelse for så vidt angår anmeldelser om strafbart forhold i forbindelse med forløbet. Statsadvokaten vurderer nu sagen på grundlag af politiklagemyndighedens efterforskning, og påregner inden for ganske kort tid at kunne træffe afgørelse."

KØBENHAVNS POLITI VED POLITIDIREKTØR THORKILD FOGDE:

"Jeg synes ikke, det er rigtigt, at Københavns Politi ikke har taget ansvar i denne sag. Københavns Politi har beklaget forløbet – blandt andet i Politiken 2. november 2013. Heraf fremgår det også, at vi har ændret registrering af anholdelsestransporter, så vi sikrer et bedre og mere fyldestgørende skriftligt grundlag omkring, hvem der deltager i transport af de personer, der anholdes – netop for at undgå tilsvarende sager i fremtiden."

De eneste, der hele vejen har medvirket til en opklaring af den såkaldte COP15-klagesag, hvor en flyttemand fejlagtigt blev forvekslet med en terrorist og anholdt, er de menige politifolk, der var involveret. Derfor er det grotesk, at sagen endnu ikke er afsluttet. Sådan siger advokat Torben Koch, der repræsenterer politimanden, som flyttemanden efterfølgende har klaget over. Advokaten skyder med skarpt mod både Statsadvokaturen, Den Uafhængige Politiklagemyndighed og Københavns Politi.

AF KARINA BJØRNHOLDT

Politifolkene har dækket over hinanden. Derfor er COP15-klagesagen tilbage fra december 2009 endnu ikke afsluttet. Myndighederne har ikke kunnet finde frem til de involverede politifolk.

Sådan er det igen og igen blevet fremstillet i medierne, men nu tager advokat Torben Koch bladet fra munden. Han repræsenterer den ene af de politimænd, der var involveret i anholdelsen af en københavnsk flyttemand, der – sammen med to andre – blev anholdt og transporteret rundt i København, fordi politiet havde fået oplysninger om, at der var tale om terrorister. Det viste sig senere hen at være forkert, og de tre mænd blev løsladt. Forinden blev flyttemanden dog nødt til at tisse i en flaske, fordi politiman-

▲ COP15 løb af stablen i København for over fire år siden – med masser af politiopbud og demonstrationer. Men en klagesag mod en politimand, der transporterede en flyttemand rundt i København, fordi politiet fejlagtigt troede, han var en terrorist, er endnu ikke afsluttet. Det er fuldstændigt grotesk, siger advokat Torben Koch, der repræsenterer den pågældende politimand.

FOTO: SCANPIX

den, der havde ansvaret for ham, havde fået lodret ordre om, at den formodede terrorist ikke måtte forlade køretøjet. Den anholdte var iført en beskyttelsesdragt, som skulle sikre eventuelle spor på hans beklædningsgenstande. Flyttemanden har efterfølgende klaget over politiets ageren i sagen.

- Såvel statsadvokaten, der havde klagesagen til at begynde med, Den Uafhængige Politiklagemyndighed (DUP) og Københavns Politi har til stadighed sagt i medierne, at man ikke har kunnet finde frem til de politifolk, som transporterede arrestanterne rundt. Pressen har så givet det indtryk, at politifolkene dækkede over hinanden. Men den politimand, som bad flyttemanden om at tisse i en flaske, og som jeg er beskikket forsvarer for, meldte sig frivilligt til sin fællestillidsmand, så snart han læste om sagen i medierne. Jeg kontaktede DUP'en med besked om, at jeg sad med den pågældende politimand, som de ledte efter, men både før og efter, at min klient har afgivet forklaring, har myndighederne påstået, at de ikke kunne finde frem til pågældende, fortæller advokat Torben Koch.

RELEVANTE PERSONER IKKE AFHØRT

Klagesagen begyndte i Statsadvokaturen, da det var denne myndighed, som tog sig af klagesager over politiet frem til 1. januar 2012. Herefter overtog den nyoprettede myndighed – Den Uafhængige Politiklagemyndighed – sagerne.

Torben Koch fortæller, at der fra begyndelsen har eksisteret en liste hos Københavns Politi over, hvem der forestod anholdelsen af, og ransagningen hos, de tre personer, som politiet troede var terrorister. Men disse politifolk er aldrig blevet afhørt, selvom det ville være meget nærliggende, fordi de måske vidste et og andet om, hvem der stod for transporten af de anholdte.

Som nævnt var det først, da den pågældende politimand, via pressen, blev opmærksom på, at DUP'en ledte efter ham, at han kunne give sig til kende.

- Jeg forstår ikke, at man ikke kan få afsluttet sagen. Man har manden! Som i øvrigt gjorde præcist, hvad han skulle gøre under anholdelsen, da politiet troede, man havde fat i en farlig terrorist. Nu er der gået over fire år, og sagen ligger og venter hos Statsadvokaturen med henblik på, om der skal rejses tiltale eller ej, siger Torben Koch.

Advokatens personlige opfattelse er, at klagesagen har været så længe undervejs, fordi ingen af de tre myndigheder – Københavns Politi, Statsadvokaturen og Den Uafhængige Politiklagemyndighed – har villet tage ansvar for en politisk varm kartoffel, og derfor har de skubbet den mellem sig.

- Det er intet mindre end skandaløst, at sagen har trukket ud så længe! Det er i hvert fald ingen af Politiforbundets medlemmer, der har ansvaret for det. Faktisk vil jeg mene, at de eneste, der har gjort noget for at få fremmet denne sag, er de menige politifolk, siger Torben Koch. ■

2014 hos domstolene:

Fokus på kvalitet, it og trivsel

Om ganske kort tid falder dommen over domstolenes nye it-system. Skal det overleve eller dø? 2014 bliver tillige året, hvor kvalitet i sagsbehandlingen skal defineres og prioriteres – efter mange år, hvor det i retterne primært har handlet om at løbe stærkt og nedbringe bunker. Desuden skal der kigges på de indre linjer – og følges op på den store trivselsundersøgelse.

AF KARINA BJØRNHOLDT

”Digitaliseringen er vejen frem for domstolene”. Sådan indledte DANSK POLITI sidste års nytårsinterview med Charlotte Münter, Domstolsstyrelsens direktør. Og sætningen står såmænd stadig til troende. Vejen frem har bare vist sig at være en anelse mere hullet og brolagt med udfordringer end forventet. Således er domstolenes nye it-plattform – det digitale sagsbehandlingssystem Juridiske Fagsystemer (JFS) – i 2013 blevet sammenlignet med politiets skandaleramte og skrottede it-system POLSAG. Lige nu ligger JFS’ skæbne i hænderne på Domstolsstyrelsens bestyrelse, der inden for de næste par måneder skal træffe afgørelse om, hvorvidt barnet – til over 100 millioner kroner – er levedygtigt eller ej.

Historien kort: JFS-projektets første fase, hvor selve ”motoren” i hele det nye sagsbehandlingssystem til retterne landet over skulle bygges op, har voldt så store kvaler, at det er blevet tre år forsinket og flere millioner kroner dyrere. Det fik Domstolsstyrelsen til at tvivle på, om det overhovedet kunne klare mosten, når der blev tilføjet diverse funktioner inden for retternes forskellige sagsområder. Det har man så i slutningen af 2013 afprøvet i Retten i Horsens og i Vestre Landsret, og heldigvis kunne testen godkendes. Men Charlotte Münter tør ikke ånde lettet op endnu.

- Nu er vi i færd med at undersøge, hvor dyrt det bliver at holde ”motoren” kørende, for det er et ret komplekst system, da meget er programmeret specielt til domstolene. Vi skal

også vurdere, hvor driftssikkert det er. Det var kun en simpel del af et af vores sagsområder – civilsagerne – som vi afprøvede i Horsens og Vestre Landsret. Nu skal bestyrelsen på baggrund af et samlet beslutningsoplæg vurdere fremtiden for JFS, fortæller Domstolsstyrelsens direktør.

Bliver det et ja, vil it-systemet blive udrullet i etaper. Det vil sige sagsområde for sagsområde og med behørig test og pilotafprøvning. Vender bestyrelsen derimod tommelfingeren ned til JFS, ja så skal man ud og finde et alternativ. Det eksisterende system er meget gammelt og opbygget i et programmeringssprog, som de færreste kender i dag. Desuden kan man kun i begrænset omfang kommunikere elektronisk med borgerne, hvilket ikke er acceptabelt i det herrens år 2014.

DIGITALISERING DER SPARER TID OG PENGE

2013 har da heldigvis også budt på positive it-oplevelser hos domstolene. Det var året, hvor et nyt berammelsessystem så dagens lys. Systemet har skabt et digitalt overblik i retterne over, hvilke dommere, referenter, retssale med eksempelvis særligt udstyr, der er ledige hvornår. På den måde bliver kapaciteten i retterne langt bedre udnyttet end tidligere, hvor logistikken visse steder blev klaret med gule post-it sedler.

Afviklingen af retssager er også blevet mere digital i det forgangne år. Omkring 12-14 retter – herunder Østre Landsret – har i udvalgte sager udstyret dommere, domsmænd, nævninger, anklagere og forsvarere med tablets, hvor den pågældende sags dokumenter ligger på. Samtidigt bliver dokumenterne vist for tilhørerne via en projektor.

- Det sparer virkelig tid, når de tilstedeværende i retssalen ikke skal rejse sig, hente ringbind og blade igennem mange sider for at finde det rette dokument. På en tablet taster man jo bare det relevante sidetal ind, og så dukker dokumentet frem, siger Charlotte Münter.

Hun tilføjer, at næste digitale skridt er et videoprojekt, der har kørt som pilotprojekt på Bornholm, og som nu er i gang med at blive implementeret i Nordsjælland.

- Der sættes videoudstyr op i retten, på politistationen og i arresthuset, således at det bliver muligt at foretage fristforlængelser af varetægtsfængslede personer uden, at de fysisk skal møde op i retten. Det kommer til at spare såvel retterne, som politi og fængselsvæsen, tid og ressourcer, fortæller Charlotte Münter.

Meningen er, at videoprojektet i starten af 2015 er udrullet i hele landet.

FØLELSEN AF AT KOMME I MÅL

Gennem de seneste år har der været meget fokus på, hvor længe sagerne er undervejs i domstolene. Siden domstolsreformen har de cirka 2.400 medarbejdere i landets retter kæm-

pet en brav kamp for at nedbringe sagsbehandlingstiderne. Det ser nu ud til at være lykkedes. Tiderne er for nedadgående – på nær i landsretterne – og det sidste skyldes, at der er flere sager, der ankes og ender i landsretterne, når byretterne afgør flere sager.

- Min forventning er, at sagsbehandlingstiderne vil fortsætte med at falde i 2014, formentlig med undtagelse af landsretterne. Vi er ved at være i hus med de mål, som vi har sat os, og derfor vil vi arbejde med at lave nye mål for 2015. I år kører vi dog videre med de samme sagsbehandlingsmål som hidtil, for vi er enige om, at det er vigtigt, at man ved retterne har oplevelsen af at nå helt i hus, inden der kommer nye krav. Det er ikke motiverende, hvis man har følelsen af altid at halse bagefter, siger Charlotte Münter.

FOKUS PÅ KVALITET OG VIDENSDELING

Motiverende er det heller ikke i længden, når man primært skal fokusere på hastighed i sagsbehandlingen. Derfor vil Danmarks Domstole i 2014 også have fokus på kvalitet i sagsbehandlingen. Der skal være tid til medarbejdernes faglighed.

- Vi vil gerne have medarbejderne med til at definere, hvad kvalitet egentlig er. Hvad kendetegner "den gode sag"? Det kunne være et af de første skridt i det vidensdelingsprojekt, vi starter på i år, og som har til formål at løfte vidensdelingen hos alle medarbejderne, fortæller Charlotte Münter og fortsætter:

- Selvom vi er blevet færre hænder i løbet af 2013, tror jeg på, at vi - via it-effektiviseringer og fokus på kvalitet - kan bevare det store ambitionsniveau og engagement, som findes ude i retterne og her i styrelsen. Det skal vi naturligvis honorere og have fokus på.

TRIVSLEN SKAL ITALESÆTTES

En trivselsundersøgelse, foretaget sidste år, viser, at den generelle medarbejdertilfredshed (på en skala fra 1 til 7) er steget fra 5,5 i 2010 til 5,6 i 2013, men det dækker naturligvis over lokale forskelle. I selve Domstolsstyrelsen, der har omkring 100 medarbejdere, er medarbejdertilfredsheden faldet en smule. Styrelsen har endnu ikke besluttet, hvilke temaer der skal følges op på, men Charlotte Münter pointerer, at det selvfølgelig er vigtigt at følge op på undersøgelsen. Der skal også fortsat være fokus på det tværgående samarbejde og arbejdskulturen i styrelsen.

- Som ledelse skal vi blive endnu bedre til at prioritere. Opgavemængden er blevet større til samme antal hænder, så vi skal blive tydeligere omkring, hvad det så er, at vi ikke skal nå her i styrelsen. Flere medarbejdere har sat kryds ved, at de har oplevet "lidt" mobning, så vi trænger til en nuanceret diskussion af, hvad det er i vores arbejdskultur her i styrelsen, som giver dem den oplevelse, siger Charlotte Münter. ■

Brystkræft bliver sværere at få anerkendt som en erhvervssygdom

Du skal have haft natarbejde gennem mindst 25 år, med minimum en nattevagt om ugen, førend du kan få anerkendt brystkræft som en sygdom, du har pådraget dig som følge af dit arbejde. Før årsskiftet lød kravet på 20 års natarbejde, men Erhvervssygdomsudvalget har netop skærpet kravet på baggrund af den nyeste forskning på området.

ERHVERVSSYGDOMSUDVALGET

Erhvervssygdomsudvalget er et udvalg bestående af repræsentanter fra blandt andet arbejdsmarkedets parter, Sundhedsstyrelsen og Arbejdstilsynet.

Udvalget forhandler ændringer af fortegnelsen over erhvervssygdomme. Konkrete sager om sygdomme, der ikke står på fortegnelsen – eksempelvis brystkræft - kan forelægges for udvalget, der indstiller til Arbejdsskadestyrelsen, om sygdommen skal anerkendes eller afvises.

AF KARINA BJØRNHOLDT

Danmark er det eneste land i verden, hvor kvinder kan få anerkendt brystkræft som en erhvervssygdom, men det er ikke så let endda. Og fra årsskiftet er det blevet endnu sværere. Erhvervssygdomsudvalget har – på baggrund af finske forskeres gennemgang af de seneste internationale forskningsresultater – valgt at hæve kravet fra 20 til 25 års natarbejde, hvor man som minimum har haft én nattevagt om ugen. Dertil kommer – hvis man skal gøre sig håb om at få sin brystkræft anerkendt som en erhvervssygdom – at man ikke må være genetisk disponeret for sygdommen eller have en livsstil, der kan være kræftfremkaldende. Her tænkes der blandt andet på overvægt, et højt alkoholforbrug, inaktivitet, eller hvis man har fået hormonbehandling i forbindelse med barnløshed eller overgangsalder.

Nåleøjet er med andre ord ganske snævert at mase sig igennem, hvis man skal have sin brystkræft anerkendt – med efterfølgende mulighed for at få tilkendt en erstatning.

Det har blandt andre et af Politiforbundets medlemmer måttet sande. Hun fik konstateret kræft i højre bryst i 2011 – dengang hvor kravet fra Erhvervssygdomsudvalget lød på 20 års natarbejde, hvis sygdommen skulle kunne komme i betragtning som en erhvervsskade. Medlemmet er hverken genetisk disponeret for kræft eller har en livsstil, som forøger risikoen for kræft. Til gengæld har hun arbejdet på treholdsskift i politiet gennem mange år – med gennemsnitlig én nattevagt om ugen. Men kun i 19 år. Og så var løbet kørt. Arbejdsskadestyrelsen fulgte indstillingen fra Erhvervssygdomsudvalget og afviste politikvindens arbejdsskadeanmeldelse. Havde hun haft bare et år mere med natarbejde, var brystkræften sandsynligvis blevet anerkendt som en erhvervssygdom.

FOR FIRKANTEDE KRAV

Forbundssekretær i Politiforbundet, Flemming Olsen, som sidder med medlemmernes arbejdsskadesager, mener, at kravene er alt for firkantede.

- Jeg skal ikke gå i rette med forskningen på området, men eksperterne er åbenbart uenige om, hvornår der er en sammenhæng mellem natarbejde og brystkræft (læs mere om denne problematik i næste artikel). Er det efter 20 år, 25 år eller 30 år? Erhvervssygdomsudvalget justerer på sine krav på

BRYSTKRÆFT OG NATARBEJDE

- Brystkræft hos kvinder er med omkring 4.000 nye tilfælde om året den hyppigste voksende kræftsygdom i Danmark. Hos kvinder udgør sygdommen næsten 25 procent af alle kræfttilfælde, hvis man fraregner almindelig hudkræft.
- I løbet af de seneste 10 år har undersøgelser peget på, at arbejde i døgnets mørke timer kan være en risikofaktor for brystkræft hos kvinder. Forskere har ment, at risikoforøgelsen kunne skyldes mangel på søvnhormonet melatonin, som muligvis beskytter mod udvikling af kræft.
- De former for skifteholdsarbejde, hvor der indgår tilbagevendende natarbejde, ser ud til at give de største forstyrrelser i den naturlige, biologiske døgnrytme. Undersøgelser viser, at risikoen for at udvikle brystkræft er let til moderat forhøjet hos kvinder, som har mange års skiftearbejde – inklusiv natarbejde – i forhold til kvinder, der har fast dagarbejde.

Kilde: Arbejdsskadestyrelsen

baggrund af den nyeste forskning - og har nu altså sat kravet op til 25 år. Det undrer mig bare, at man kan opstille et så firkantet krav til en årsagssammenhæng, der er så meget forskningsmæssig usikkerhed omkring. Vi taler jo ikke om, at man kan få brystkræften godkendt efter 24 ½ år, for der er ingen fleksibilitet omkring vurderingen – på trods af, at der er tale om en sygdom, man rent faktisk kan dø af, siger Flemming Olsen.

Han efterlyser i stedet et mere individuelt skøn af arbejdsskadesager vedrørende brystkræft.

- Man burde gå ind og vurdere en anmeldelse mere detaljeret. Hvis en kvinde har fået brystkræft, og hun hverken ryger, er overvægtig, har et stort alkoholforbrug, tager hormoner, er arveligt disponeret eller andet, der kan fremkalde kræft, jamen så er det nok hendes natarbejde, der er den sandsynlige årsag. Også selvom hun "kun" har arbejdet i skiftehold i 19 år, siger Flemming Olsen. ▶

Den tydelige sammenhæng mangler

Den nyeste forskning inden for brystkræft viser en mindre tydelig sammenhæng mellem mangeårigt natarbejde og forekomsten af brystkræft, end tidligere forskning har angivet. Derfor opjusterer Erhvervssygdomsudvalget sit krav om 20 års natarbejde til 25 år – men udvalget følger faktisk en blød linje.

AF KARINA BJØRNHOLDT

Da Erhvervssygdomsudvalget i 2007 begyndte sin praksis med at anerkende brystkræft som en erhvervssygdom i tilfælde, hvor kvinden havde haft natarbejde i mindst 20 år med minimum én ugentlig nattevagt, skete det ud fra den præmis, at der skulle følges op, når der lå nye forskningsresultater på området. Dengang byggede udvalget sin praksis på danske forskningsresultater fra før 2007, der påviste, at der var en årsagssammenhæng mellem brystkræft og natarbejde gennem 20 til 30 år. Erhvervssygdomsudvalget valgte at følge den nedre grænse på 20 år, da udvalget var overbevist om, at der dels ville blive forsket meget i området fremadrettet, fordi brystkræft er så hyppigt forekommende, og dels at det ville blive påvist, at der ville være en sammenhæng mellem natarbejde og brystkræft efter færre år end 20. Men sådan gik det ikke.

- En ny udredning fra finske forskere, der har analyseret den seneste internationale forskning på området, viser ikke den tydelige årsagssammenhæng, som den danske forskning hidtil har påpeget. Nogle forskningsresultater siger endda, at man skal helt op over 30 år med natarbejde, inden der er en sammenhæng mellem dette og forekomsten af brystkræft. Dertil kommer, at man i dag kender endnu flere faktorer, der også kan have indflydelse på, om man udvikler brystkræft. Området er

med andre ord meget komplekst. Derfor har vi i 2013 drøftet det ad flere omgange i Erhvervssygdomsudvalget og er nået frem til at hæve kravet fra 20 til 25 års natarbejde, fortæller chefkonsulent i Arbejdsskadestyrelsen, Rikke Nissen, der er del af det sekretariat, som betjener Erhvervssygdomsudvalget. Kvinder, der har haft natarbejde gennem 20 år, samt flere end én nattevagt om ugen, vil dog også få deres sag til vurdering i Erhvervssygdomsudvalget med henblik på afvisning eller anerkendelse.

KAN IKKE GÅ LAVERE NED

Rikke Nissen medgiver, at rammerne er meget stramme, og at det naturligvis er menneskeligt hårdt at få afvist sin sag, fordi man kun har haft natarbejde i 19 – og ikke 20 – år, som eksemplet i forrige artikel.

- Men det handler simpelthen om, at årsagssammenhængen ikke er stærkere dokumenteret, end den er. I andre sager, hvor årsagssammenhængen er tydelig, kan en sygdom blot anerkendes administrativt efter fortegnelsen over erhvervssygdomme. Men i sager om brystkræft er der behov for, at vi kigger på dem individuelt, og da vi allerede praktiserer efter den laveste grænse på 20 år (nu 25 år, red.), har vi i Erhvervssygdomsudvalget ikke kunnet gå lavere end det, forklarer Rikke Nissen. ■

Valg af delegerede i Popermo

Vi henviser til Popermos meddelelse i Dansk Politi nr. 9, 2013 og Popermos hjemmeside og bekendtgør at valgene er aflyst da vi kun har en kandidat til hver kreds.

Følgende delegerede er valgt:

Kreds nr.	Kredsens navn	
1	Nordjylland	Poul Buus
3	Østjylland	Thom Elgaard
8	Midt- og Vestsjælland	Mogens Heggelund
9	Nordsjælland	Henrik Basse
12	Rigspolitiet	Karl Johan Arentzen
14	Retskredse 14-24 m.fl.	Marianne Kjølbbye

Valget gælder i 5 år fra og med Popermos ordinære generalforsamling den 23. april 2014.

Odense, den 15. januar 2014

På stemmeudvalgets vegne

Ole Weiss

John Rasmussen

DENNE GANG...

TASK FORCE VEST I HORSSENS

ÉN UDDANNELSE - MANGE MULIGHEDER

En politiuddannelse kan føre vidt og bredt omkring, og karriere-mulighederne er mange. DANSK POLITI besøger i serien "Karriere-stafetten" kolleger, der bestrider forskellige jobfunktioner inden for politiet. Vi hører nærmere om jobbets indhold, fordele og ulemper - og den pågældende kollega sender stafetten videre til den job-funktion, han eller hun gerne vil læse om næste gang.

Giv stafetten videre!

Tid, vedholdenhed og en

skæv tankegang batter

Medarbejderne i Task Force Vest jager organiserede kriminelle, der hverken er født i går eller afskyer nogle midler. Hvis fælden skal klappe om narkobagmænd og professionelle indbrudsbander kræver efterforskningen derfor masser af tid, vedholdenhed - og af og til fantasifulde løsninger. Det giver til gengæld også pote.

AF KARINA BJØRNHOLDT

Karrierestafetten er denne gang sendt af sted til Task Force Vest (TFV) i Horsens. Her møder vi Erik Rosenlund, 53-årig politiassistent, og efterforsker af hjertet. Men på trods af - eller måske netop derfor - at han nyder at arbejde i den nyligt oprettede task force, har han ikke tænkt sig at åbne specielt meget op for sit daglige arbejde i disse spalter. For som han siger:

- Mange ledere i politiet forsømmer ikke en chance for at fortælle om politiets arbejdsmetoder i medierne - ned til mindste detalje - så det vil jeg så ikke gøre! For vi kan konstatere, at de kriminelle er så godt orienterede om politiets arbejds-metoder, at mange efterforskningsskridt er uanvendelige.

Erik Rosenlund, som gennem 17 år har beskæftiget sig med efterforskning, fortæller dog gerne om sit arbejde i overordnet form.

- Det er jo ingen hemmelighed, at vi bevæger os rundt i de "sjove" kapitler i Retsplejeloven, der handler om indgreb i

blandt andet meddelelshemmeligheden. Vi bruger alle de muligheder, som loven tillader. En udfordring i dette job er jo, at dem, vi er oppe mod, ikke er født i går. De plaprer ikke løs over en mobiltelefon, så nogle gange må vi virkelig bruge al vores fantasi og kombinere de muligheder, vi har, for at opgaven kan løses, siger Erik Rosenlund, der fungerer som sagsleder i TFV i Horsens, der har til huse på politigården.

Hvordan forløber en typisk arbejdsdag?

- Vi har sjældent typiske arbejdsdage, for det er de kriminelle, der bestemmer, hvornår vi pludselig skal rykke på noget. Vi efterforsker jo kriminalitet, der endnu ikke har fundet sted. Men vi møder som hovedregel ind på en dagvagt og begynder dagen med en videobriefing med de andre afdelinger i Task Force Vest (se faktaboks på modsatte side). Her gennemgår vi døgnets begivenheder og deler de opgaver ud, der måtte være. Vi kan sagtens have nogle planer om, at vi på

OM TASK FORCE VEST (TFV)

- TFV dækker Jylland og Fyn og blev oprettet i begyndelsen af 2012. Den styres centralt fra Horsens.
- I modsætning til Task Force Øst sidder de ansatte i TFV ikke fysisk samlet. Der er afdelinger i: Horsens (i alt 23 medarbejdere – herunder sagsbehandlere, administrative, teknikere og to jurister), Odense og Randers (med 12 sagsbehandlere hvert sted), Esbjerg, Aalborg og Holstebro (med hver otte sagsbehandlere).
- TFV tager sig primært af organiseret rocker-/bandekriminalitet i forbindelse med narkotika og indbrud.

onsdag gør sådan og sådan, men vi skal hele tiden være parat til at sadle om. En af grundene, til at man i task forces skaffer så gode resultater, er, at vi - i modsætning til efterforskningen i kredsen - kan være på en sag hele tiden og konstant være parat til at manøvrere ud fra de informationer, vi får ind. Vi skal ikke gå fra til sponservagter eller andet, og det er derfor task forces batter noget. Der er tid og kontinuitet, siger Erik Rosenlund.

Han tilføjer, at flere tror, at arbejdet i en task force kun er fest og farver med store beslaglæggelser af narkotika og mange sigtelser – men der er også lange perioder med dødvande.

- Her kan det være svært at bevare gejsten og finde på noget nyt, men det er vi piskede til, da vi cirka hver fjerde uge skal i retten og overbevise dommeren om, at vi stadig bør have tilladelse til de indgreb, vi har iværksat i forhold til Retsplejeloven. Det lægger jo et vist pres på én.

Hvilke egenskaber kræver det at arbejde i Task Force Vest?

- Man skal kunne arbejde selvstændigt, men samtidigt være ligeglad med at profilere sig selv. Vi fungerer som et team, ikke som individer. Man skal have analytiske evner – være god til at høre, hvad de kriminelle siger og IKKE siger - og derefter reagere på det. Man skal være vedholdende og have en skæv og kreativ tankegang. Hos os er det ham med de gode idéer, der har ret, og ikke ham med flest stjerner på skulderen. Og så skal man være systematisk og grundig. Vores arbejde skal jo gerne resultere i sigtelser, og derfor skal alt vores materiale være veldokumenteret og i orden. Mange af de kriminelle, vi sigter, hyrer jo "stjerneadvokater", og når vores beviser holder vand, forsøger de typisk at kompromittere legaliteten i vores efterforskning. Derfor skal alt, vi foretager os, være i orden.

Hvad er det bedste ved dit arbejde?

- Det er, at jeg selv kan disponere over min tid i hverdagen og over den måde, jeg vælger at angribe tingene på. Det er dejligt. Derudover er det meget tilfredsstillende at arbejde i

▲ En udfordring i dette job er, at dem, vi er oppe mod, ikke er født i går. De plapper ikke løs over en mobiltelefon, så nogle gange må vi virkelig bruge al vores fantasi og kombinere de muligheder, vi har, for at opgaven kan løses, siger Erik Rosenlund, sagsleder i TFV i Horsens.

en afdeling, hvor der er tid og ressourcer til at bruge sin faglighed. Min påstand er, at hvis politiet vil noget helhjertet, så lykkes vi også med det. Desværre er politiet ofte sin egen værste fjende og får ikke lavet den behårede prioritering, der skal til, for at vi ikke drukner i opgaver.

Hvad er mindre godt ved dit arbejde?

- Fordelene i mit arbejde – den store grad af ansvar og frihed – er også ulempen. Du kan aldrig fralægge dig dit ansvar, selvom en sag er besværlig og tung, og klokken er blevet 16. Det er dit ansvar at løse den, og som sagsleder er det desuden mit ansvar at sørge for, at der sker fremdrift i sagen i forhold til de tilladelser, vi har behov for at få forlænget i retten med jævne mellemrum.

Hvordan er det at løse en sag efter flere måneders tung efterforskning?

- Man er jo helt høj de dage, hvor man skrider til anholdelse, hvor man får beslaglagt en stor mængde narkotika, eller der falder hårde domme. Vi har haft nogle gode sager, hvor medlemmer af Bandidos blev idømt fængsel i op til otte år. Vi har haft en stor skunk-sag, og for nylig – i en sag der verserer pt. – har vi haft nogle fornemme beslag af hård narko. Vi plejer at fejre det med opklaringsfester – og vi har faktisk et par stykker til gode, vi ikke har nået at holde endnu, smiler Erik Rosenlund. ■

Stafetten sendes videre til politikommissær Carl Dissing, der er udsendt som nordisk forbindelsesofficer i Ankara i Tyrkiet.

Vi har brug for **medierne...** ... og medierne har brug for os

AF CLAUS OXFELDT, FORBUNDSFORMAND

Da jeg trådte til som formand for Politiforbundet i slutningen af maj sidste år, var det med en klar ide om at synliggøre Politiforbundet og politiets arbejde så meget som muligt. At stille op og stå til rådighed for at sikre, at politiet har en stemme i mediedebatten.

Derfor siger jeg generelt også ja til at tale med journalister og til at komme med holdninger i sager som vedrører vores medlemsgruppe – herunder samfundsforhold, som har indflydelse på politiets arbejde og vilkår.

Medierne er vigtige – og særligt vigtige – for en faggruppe som politiet. Specielt når det handler om at nuancere debatten om magt, handlepligt, indsats og vilkår.

Politiet er nemlig garanteret medietid, når det handler om drama, kritik, pegefingre og meningsdannere, som skal kloge sig på, hvorvidt to politifolk en mørk nat, under stor fare og med adrenalinen susende rundt kroppen, greb rigtigt i bæltet med magtmidler.

Sådanne sager kan trækkes frem i årevis og vendes og drejes, og de enkelte politifolk kan stemples og dømmes af folkedomstolen, uden selv at kunne komme til orde, eller at den fulde sandhed forklares.

Derfor er det så vigtigt, at Politiforbundet er til stede i medierne og debatten.

Ikke mindst i betragtning af, at politiet som faggruppe, om nogen, kender til virkeligheden på gaden.

Vi har længe vidst, at der udviklede sig parallelsamfund.

Vi har længe kendt til de uheldige udviklinger inden for visse socialgrupper.

Vi kan se konsekvenserne, når folk tabes, glemmes, går i hundene, og samfundet svigter.

For vi er ofte de eneste, som kommer, de steder. Vi kan om nogen nuancere debatten og holde et spejl op foran samfundet, som viser virkeligheden. Et spejl, som kan være sundt for politikere og meningsdannere at kigge i – og forholde sig til. Det handler også om ressourcer, måltal, resultatstyring og konsekvenserne af den indretning, som sker af politiet.

Derfor er medietiden vigtig. Derfor skal vi være synlige. Det fortjener faget og vore medlemmer.

Derfor tager vi gerne debatten, og - når det sker - også tæskene for at stå frem.

Heldigvis er samarbejdet med presse og medier en generel positiv oplevelse. Langt de fleste journalister er troværdige og professionelle. Selv når man tager mediernes opskruede tempo med. Der lyttes, og sandheden og oplysningen er det centrale. Ind imellem selvfølgelig også sensationen.

Nogle gange går det så helt galt: Som med DR's udsendelse "Hvad du ikke vidste om Danmark – politiklager".

DR's tidligere nyhedschef, Lisbeth Knudsen, beskrev efterfølgende programmet, meget sigende, som makværk og uforståeligt, at DR bringer den slags.

Et på alle måder kritisabelt program, som uden den mindste oplysende interesse kaster smuds og mistænkeliggørelse på en hel faggruppe, med simpel følellesporno som drivkraft.

Når det kommer til den slags lavpunkter så stiller Politiforbundet gerne op og tager tæskene. Vi finder os ikke i, at

▲ Politiforbundet har klaget over DR's program "Hvad du ikke vidste om Danmark - politiklager", der med Adam Dyrvig Tatt som vært (billedet) benyttede gamle klagesager til at kritisere det nye klagesystem.

vore medlemmer, udsættes for sensationshelt og dårlig journalistik.

Det er ikke altid velset at gå i rette med journalister, men det vigtigt også at turde sige fra.

Det er afgørende for vore medlemmer, at politiet også har en stemme, som tør sige, når grænsen og anstændigheden er overskredet milevidt. At det ikke er ok.

Her kommer Politiforbundet ind i billedet. Og her mener jeg, at medietid, medienetværk og holdninger er afgørende for vores faglighed og vores image.

Det samme gælder for debatten om chikane mod offentligt ansatte, som blev startet og båret frem af Politiforbundet, og i dag har fået en lang række andre faggrupper på banen. Og heldigvis tages problemet alvorligt.

Her har vi brug for medierne, og de har brug for os. Vi har historierne fra hverdagen, og vi kender samfundets udvikling på gadeplan. Vi kan starte de nødvendige debatter. Vi skal faktisk sikre oplysning om, hvad der sker.

Og den oplysning kommer ikke af sig selv.

Det ligger ikke i embedsværkets natur at starte den slags debatter.

Det sker slet ikke i moderne offentlig ledelse.

Med de senere års akademisering af de offentlige arbejdspladser og stramme økonomistyring, er debatten fra hverdagen, fra gaden og fra samfundet faktisk i høj grad forstummet.

Her skal fagforbund som Politiforbundet træde ind og sikre, at historierne kommer frem. Vi skal tage ansvaret på os. Vi skal stille op. Og vi skal turde gå på i bedste sendetid.

Det er min holdning som forbundsformand, og noget jeg vil fortsat forsøge at efterleve.

Vore medlemmer har krav på medietid og fortællingen om deres faglighed.

Vi skal indfri det krav, så godt vi kan.

Du kan følge Claus Oxfeldt på Twitter: #ClausOxfeldt

DR's svar på Politiforbundets klage over tv-programmet:

"Hvad du ikke vidste om Danmark – politiklager"

Se også DANSK POLITI nummer 9-2013 eller læs på www.politiforbundet.dk

Efter nedenstående svar fra Danmarks Radio, som Politiforbundet finder dybt utilfredsstillende, har forbundet valgt at sende en klage til pressenævnet. Klagen er under udarbejdelse i forbundet.

Kære Claus Oxfeldt,

Tak for henvendelsen vedrørende programmet "Hvad du ikke vidste om Danmark – politiklager".

Klagen er fremsendt til bestyrelsesformand Michael Christiansen. Det er imidlertid DRs standardprocedure, at klager over et program besvares af den ansvarlige redaktion uanset hvem klagen stiles til. Som den ansvarlige redaktør er det derfor mig, der svarer på din klage. Hvis du ikke er tilfreds med svaret, har du mulighed for at tage klagen videre. Se vejledning nederst i dette brev. Michael Christiansen vil desuden blive orienteret om din klage, samt om mit svar til dig.

Vi sætter pris på kommentarer, ros og som i dette tilfælde ris. I alle tilfælde er det en vigtig brik i evalueringen af vores programmer.

Når du som formand for politiforbundet, rejser kritik af et program, der handler om politiklagesystemet, vil jeg først og fremmest gerne overordnet ridse programmets hensigt op.

I et program, der rejser en debat om politiklagesystemet, er det naturligt at politiet bliver inddraget i fremstillingen for at forstå, hvad der ligger til grund for det tidligere og nuværende klagesystems ageren overfor borgerne. Hensigten med programmet har dog alene været at sætte borgernes retssikkerhed til debat – ikke at gå ind i enkelte af dine medlemmers gøren og laden i konkrete sager. Det er dog vanskeligt at behandle, hvordan det tidligere klagesystem fungerede, uden at give indsigt i hvad der er klaget over, og hvordan klageren har oplevet processen. Det er tilliden til et politiklagesystem, der ifølge eksperter, er fundamental i et demokrati, og det er den der er fokus i programmet.

Ud over de konkrete anker mod programmet, hæfter jeg mig ved, at du finder programmets tema om Politiklagesystemet vigtigt og samfundsrelevant at debattere, og ved din oplevelse af, at DR generelt tager sin public service forpligtelse alvorligt. Derfor ærgrer det mig naturligvis at du finder, at der er forhold ved den måde programmet er lavet på, som kommer til at overskygge denne vigtige debat, og rokker ved din tillid til DR.

Når DR har valgt at sende programmet, er det fordi det overordnet tager fat i en væsentlig demokratisk institution (Den uafhængige politiklagemyndighed – DUP) og sætter spørgsmålstegn ved om den er sammensat, så befolkningen kan have tillid til at klager over politiet behandles fair og objektivt. Programmets fokus er på tilliden til klagesystemet. Først til det tidligere system og dermed årsagen til oprettelsen af DUP, og derefter om der stadig kan stilles spørgsmålstegn ved tilliden til uafhængigheden fra politisystemet i DUP.

I det følgende gennemgås baggrunden for programmet kort. Denne er en medvirkende årsag til de valg og fravalg, der er truffet i forbindelse med tilblivelsen af programmet.

Programmet viser, at det tidligere klagesystem blev omlagt netop fordi, der kunne stilles spørgsmålstegn ved tilliden til uafhængigheden af politiklagesystemet. 5 af de 6 sager der vises i programmet, havde været mødt med skarp kritik i medierne af sagshåndteringen, og var nogle af de konkrete udslagsgivende sager for politikerne, da de besluttede at omlægge klagesystemet til DUP. Det er derfor blevet vurderet, at de var vigtige at have med i programmet, så seerne kunne

forstå baggrunden for oprettelsen af DUP – som beskrevet i betænkning 1507 – om behandling af klager over politiet:

”Udvalgets flertal må dog konstatere, at der har været en del kritik af den efterforskning, der har fundet sted, ligesom der også i adfærdsklagesager har været kritik af statsadvokatens afgørelser. [...]

Udvalgets flertal finder derfor, at det for at forøge befolkningens tillid til klagesystemet er vigtigt, at den myndighed, der forestår undersøgelse og efterforskning af politipersonale både funktionelt og personelt løsriver fra politiet”

Programmet viser, at efterforskningen af klagesager i DUP stadig varetages af ansatte med baggrund i politisystemet, selvom udvalget anbefalede følgende:

”... at der oprettes en selvstændig og uafhængig myndighed, der tillægges kompetencen til at efterforske straffesager mod politipersonale og undersøge og afgøre adfærdsklager. Udvalget har i den forbindelse også lagt vægt på, at der i Danmark - i modsætning til de fleste andre lande - ikke er nogen fuldstændig organisatorisk adskillelse af politi og anklagemyndighed, hvilket indebærer, at der eksisterer en turnusordning mellem politikredsene og statsadvokaturerne, og at det juridiske personale i statsadvokaturerne stort set altid på et tidspunkt vil have gjort tjeneste i politiet.”

I researchen til programmet blev det klart, at mindst to personer, der har været i DUP, nu er tilbage i politiet hos Anklagemyndigheden. Det opleves derfor som om DUP er blevet en del af denne turnusordning stik mod anbefalingerne, og som en ekspert siger i programmet: Det er de samme folk, der er bare kommet et andet skilt på døren.

Ligeledes er Politisystemet – herunder anklagemyndigheden – fortsat under samme ministerium som klagesystemet. Kritikere mener derfor, at ikke alene er DUP fortsat indrettet mod politikernes intentioner, men også mod EU's retningslinjer om god politietik, da Danmark som et af de eneste lande i EU ikke har en opsplitning af klagesystem og politisystem.

På baggrund af ovenstående fandtes det relevant at undersøge og stille spørgsmål til, om borgerne kan have større tillid til uafhængigheden af efterforskningen hos DUP end til det tidligere klagesystem. Og til om de politiske intentioner bag oprettelsen af DUP er opfyldt. Landsdommer Elisabeth Mejnertz, der er formand for Politiklgerådet, som er den formelle ledelse og bestyrelse over DUP, overvejer da også om det måske kan gøres anderledes:

»Når man skal etablere en myndighed med relativt kort varsel, så er man nødt til at rekruttere personale fra den etablerede ankla-

gemyndighed og politiet, men det behøver ikke at være sådan i fremtiden.

Så ud fra et princip om også at fremstå som uafhængige kan det godt være, vi fremover vil rekruttere bredere end fra politi og anklagemyndighed.» (Politiken 30.11.2013)

Dette er i øvrigt også anbefalingen fra den Europæiske menneskerettighedskommission.

Det kan altid diskuteres, hvordan et konkret program om et givet emne skal produceres. Da der her er tale om et relativt kompliceret emne, har intentionen været at formidle det på en måde så seere, der ikke allerede kender til problemstillingen, finder emnet relevant. Vi kan konstatere, at for nogen har formen overskygget debatten om indholdet. Det kan jeg kun beklage – og kritikken gør naturligvis indtryk. Klagen rummer nogle konkrete anker, som jeg gerne vil adressere.

Først og fremmest skal jeg beklage, hvis enkelte politifolk føler sig ramt; det har aldrig været hensigten med programmet. Vi har således valgt at sløre identiteten på eventuelle involverede politifolk, der måtte optræde på avisforsider eller andet. For desuden at understrege, at der ikke er et generelt problem med politiet i Danmark, og at det ikke nødvendigvis er politiet, der gør noget galt, siger programmet i starten at *”I Danmark har vi en politistyrke med høj troværdighed...., men enkelte gange opfører politiet sig på en måde som får borgerne til at klage.”*

Tre gange i løbet af programmet, bliver det også gjort klart, at det ikke handler om at vise hvem der har ret eller uret, men om at vise en manglende tillid til det daværende klagesystem og dermed årsagen til oprettelsen af det nuværende DUP, Og at stille spørgsmålet, om oprettelsen af det nye klagesystem vækker større tillid til uafhængigheden af efterforskningen i systemet.

I klagen efterspørges inddragelse af relevante aktører. Hvis der i klagen menes de enkelte politifolk, hvis sager omtales, vil jeg igen påpege, at de fem sager er afgjort, og at programmet ikke har intentioner om at rejse spørgsmålet om skyld. Det siges tydeligt flere gange i programmet. Vi har forelagt alle fem sager for anklagemyndigheden, der ikke ønskede at kommentere på dem enkeltvis, og deres samlede kommentar er med i programmet. Den sidste sag, der verserer under det nuværende klagesystem, har vi forelagt den pågældende politikreds, der ikke ønskede at kommentere. Derudover har vi indhentet kommentarer fra de øvrige relevante aktører i sammenhæng med programmets tema: DUP og justitsministeren. ►

- ▶ Du anfægter at programmet undersøger spørgsmålet om borgernes tillid til systemet. Vi sætter spørgsmålstegn ved om borgerne kan have en berettiget tillid til uafhængigheden i DUP, der, som en ekspert som nævnt udtaler i programmet, minder om det tidligere system bare med et andet skilt på døren. Programmet konstaterer, at der var en dalende tillid blandt befolkningen til det daværende system (jf undersøgelse i udvalgets betænkning- eksemplificeret af politikerne i programmet), og at det var derfor, det blev lavet om. Programmet rejser dernæst spørgsmålet om, hvad der er forandret ift. det gamle system, om uafhængigheden er øget, og dermed skabt den nødvendige tillid i et demokrati, til et politiklagesystem. Som en ekspert i programmet siger, kan en dalende tillid til klagesystemet forplante sig til en dalende tillid til politiet, hvilket er et demokratisk problem. Man kan argumentere, at når tilliden til politiet er dalene, som programmet viser, er det bl.a. vigtigt fokusere på at øge tilliden til klagesystemet.

Det er rigtigt, at DUPs bestyrelse – Politiklagerrådet – hovedsagligt er sammensat af personer, som er uafhængige af politisystemet. Når programmet ikke går ind i det faktum, hænger det sammen med, at klagerådet ikke efterforsker og undersøger klager. De behandler kun overordnede principielle sager (knap 2% af alle sager). Kritikken i programmet går på, at der kan stilles spørgsmålstegn ved tilliden til, at efterforskningen hos DUP er blevet så uafhængig som det var politikernes intention ift det tidligere system, eller om der reelt ikke er sket en ændring.

Så vidt DR er orienteret, var Politiklagenævnene i det gamle system også uafhængigt sammensat, og i modsætning til det nye system behandlede de alle sager. De havde ikke samme kompetence som det nuværende politiklagerråd, men kunne bl.a. indstille til afgørelse for retten, hvis statsadvokaten modsatte sig yderlige efterforskningsskridt, som nævnene efterspurgte.

Opfattelsen, der ligger bag beslutningerne om ikke gå ind i sammensætningen af Politiklagerrådet, er således at

Politiklagerrådet kan opleves som en forringelse af uafhængigheden i klagesystemet ifht. det tidligere system. Derfor har det været en afvejning, om Politiklagerrådet skulle omtales i programmet, da det på den ene side kunne underbygge det overordnede billede af et nyt klagesystem, der kan stilles spørgsmålstegn til om fungerer helt efter lovens intention, men på den anden side ikke hænger helt sammen med programmets fokus på tilliden til uafhængigheden til efterforskningen og undersøgelsen af klagesager.

Efter at have modtaget den aktuelle klage og lyttet til kritikken af programmets opbygning vil jeg medgive, at man, for at undgå eventuel tvivl om programmets hensigter, kunne have omtalt dels rådets sammensætning, dels rådets arbejdsområder. Det ville ikke have ændret ved programmets fokus og de spørgsmål, der kan rejses om tilliden til uafhængigheden af efterforskningen og undersøgelsen af klager over politiet. I klagen er også et personangreb på værten Adam Dyrvig Tatt, hvilket jeg er uforstående overfor og ikke mener hører hjemme i en ellers saglig debat. Hvis du mener der kan rejses tvivl om hans motiver, vil jeg gerne være behjælpelig med at kontakte de medvirkende, for at høre om deres oplevelser i forbindelse med tilblivelsen af programmet.

Slutteligt vil jeg endnu engang understrege, at jeg er ærgerlig over, at dine anker mod programmet skygger for debatten om en institution, som vi er enige om vigtigheden af.

Jeg håber, at jeg med ovenstående har besvaret dine spørgsmål og begrundet, hvorfor DR har valgt at sende det pågældende program. Ellers er du velkommen til at vende tilbage. Dit brev har givet mig stof til eftertanke, og jeg vil, som nævnt, tage dine input med i den efterfølgende evaluering af programmet, og når vi skal lave lignende programmer i fremtiden.

Hvis du ikke er tilfreds med mit svar, er herunder vores officielle klagevejledning.

De bedste hilsner,

Anders Thomsen, Faktaredaktør DR1 ■

soundscope pro-tect

Soundscope pro-tect
Individuelt høreværn til jagt

Et eneste skud kan ødelægge din hørelse

Beskyt din hørelse - det er den eneste du har

audiovox

Yderligere information:
Telefon: 39 40 10 50
E-mail: info@audiovox.dk
www.audiovox.dk

Leverandør til Rigspolitiet

Op til 15 % rabat til medlemmer af Danmarks Jægerforbund

Selv mord i svensk politi anerkendt som arbejdsskade

ARBEJDSKADER Fem selvmord inden for svensk politi er for nylig blevet anerkendt som arbejdsskader. Det var arbejdssituationen, der førte til politifolkenes selvmord, lyder begrundelsen. - Det er anerkendt, at det var vores fem medlemmers arbejdssituation, som forårsagede den tilstand, de kom i, og som ledte frem til den tragiske afslutning på deres liv, siger Hans Olsson, der er arbejdsmiljøsekretær i det svenske politiforbund, Polisförbundet, til Magasinet Arbejdsmiljø.

På grund af reglerne for tavshedspligt kan Hans Olsson ikke komme nærmere ind på detaljerne i de fem situationer. Men han kan dog sige, at de alle - fire mænd og én kvinde - var kendt og anerkendt som dygtige og ambitiøse politifolk. En af dem havde svære traumer efter EU-urolighederne i Göteborg i 2001.

I Sverige har Polisförbundet og Rikspolisstyrelsen nu sat gang i en dialog, der skal opfange selvmordstruede

tidligere. På grund af reglerne om tavshedspligt er det nemlig stærkt begrænset, hvad en medarbejder i politiet må tale om derhjemme.

- Ofte ved de efterladte slet ikke, hvad der er sket. Og eftersom det formelt er dem, der skal anmelde dødsfaldet som en arbejdsskade til Forsäkringskassan, så er deres situation ikke let, selvom vi naturligvis hjælper, hvis vi bliver bedt om det. Det kan arbejdsgiveren også gøre. Men i den aktuelle situation var vi ikke enige om, at der her var tale om fem arbejdsskader, slutter Hans Olsson. I Danmark er det ikke muligt at trække en statistik på antal af selvmord anerkendt som arbejdsskade. Men der er en klar opfattelse af, at det kun sker i få tilfælde, oplyser Kjeld Hansen, direktionskonsulent i Arbejdsskadestyrelsen til Magasinet Arbejdsmiljø.

Hos Politiforbundet kender man ikke til tilfælde, hvor et medlems selvmord er blevet afprøvet som en arbejdsskadesag.

Resolution mod måltalsstyring og forringelser af løn- og arbejdsvilkår

PROTEST Det er ikke kun i dansk politi, at måltalsstyring er kilde til frustrationer. På et landsmøde i det norske politiforbund, Politiets Fellesforbund, har deltagerne enstemmigt vedtaget to resolutioner.

Den første var omkring måltal. Politiets Fellesforbund kritiserer, at norsk politi i dag hovedsageligt bliver målt og styret efter reaktivt arbejde. Det må der laves om på, mener forbundet, således at der udvikles måleredskaber til det proaktive politiarbejde. "Der må skabes større forståelse for, at der er områder inden for politiets samfundsopgaver, der ikke kan tælles", lyder det blandt andet i resolutionen. Politiets Fellesforbund henstiller til, at fremtidens målekriterier baseres på forskning.

Den anden resolution, som blev enstemmigt vedtaget på landsmødet, drejede sig om norsk politis løn- og arbejdsvilkår. Politiets Fellesforbund oplever, at arbejdsgiveren forsøger at opnå gevinster i forbindelse med de mange ændringer, norsk politi for tiden gennemgår - på bekostning af de ansattes løn- og arbejdsvilkår. Eksempelvis fortolker arbejdsgiveren ensidigt indgåede aftaler til arbejdsgiverens fordel, ligesom politifolkene pålægges opgaver i deres fritid, som ikke indregnes i arbejdstiden og derfor ikke godtgøres fuldt ud.

Oslo Havnepolis nyeste våben

SUPERBÅD Norges største patruljebåd, ligger nu i Oslo havn og er klar til aktion - og opgaverne vil, ud over bekæmpelse af kriminalitet, også omfatte brandslukning og redning. Båden er bygget af aluminium og fordelen er, at den dermed bliver både lettere og hurtigere - med en topfart på over 40 knob. Prisen er 15 millioner norske kroner, vægten er 17 tons, og længden er 15 meter. Den har kran i agterenden, vandsprøjte til brandslukning og andet topmoderne udstyr. Der er tale om en hel ny type båd; med trækkende propeller som skal give ekstra fart og bedre manøvreegenskaber. Da båden også kan bryde is, kan den anvendes året rundt til redningstjeneste og naturopsyn.

Kilde: NRK.no

Vi efterlyser gode, nye kollegaer!

Kunne I tænke jer et nyt liv?

I smukke rammer, hvor køer er noget der står på marken! Så har vi måske tilbuddet til dig og din familie, for vi mangler læger, politibetjente, sygeplejersker og sosu-assistenten her på Bornholm. Vi har ledige stillinger hos Bornholms Regionskommune, Bornholms Hospital og Bornholms Politi.

Vi vil gerne hjælpe hele familien til Bornholm. Her kan I begge få job og skabe rammen for et godt familieliv, med pladsgaranti til børnene.

Det hele sker midt i naturen. Måske i eget hus, uden bilkøer - på en tryk ø - midt i Østersøen. Husk Bornholm er kun 30 min. væk i fly.

Hvorfor ikke tage - Næste stop Bornholm?

DANSK POLITI

Er udgivet af Politiforbundet

Forside

Rikke Pedersen, Scanprint A/S

Redaktion

Nicolai Scharling, redaktør
Karina N. Bjørnholdt, journalist
Tania Kejser, journalist

Redaktionsmedarbejder

Birgitte Bekholm

Ansvarlig i henhold til Medieansvarsloven

Claus Oxfeldt

Layout og tryk

Rikke Pedersen, Scanprint A/S

Bladet udkommer

10 gange årligt.
Oplag 15.000 stk.
ISSN 0905-7498

Medlem af

Dansk Fagpresse

Næste materiale deadline

14. februar 2014

Redaktion og ekspedition

H.C. Andersens Boulevard 38,
1553 København V
Telefon: 33 45 59 00
Fax: 33 45 59 01
E-mail: blad@politiforbundet.dk
www.politiforbundet.dk

Indlæg til DANSK POLITI

- Skriv et kort indslag til Debatten. Højest 2.000 anslag.
- Indlæg modtages kun pr. e-mail på adressen: blad@politiforbundet.dk
- Undgå forkortelser.
- Medsend gerne fotos - digitale billeder skal være i tiff eller jpg-format.
- Anfør venligst stilling, navn, cpr-nummer, tjenestested og privatadresse.
- Alle indsendte artikler vurderes, hvorefter forfatteren modtager besked om optagelse i bladet.
- Godkendte indlæg redigeres i det omfang, det er nødvendigt for at tilpasse materialet til bladets koncept.

DANSK POLITI app

Scan koden og download vores app til Android og iPhone.

Facebook og Twitter

Følg os også på Facebook og Twitter.

Følg og **deltag** i studiekredsene på **Facebook!**

Politiforbundets studiekredse, hvor emnet i år er "Tid til faglighed", er skudt i gang landet over med spændende programmer og indslag.

Som noget nyt er der oprettet en Facebook-side i håbet om at brede emnet ud til flest mulige – også til dem, der ikke kan deltage eller ikke benytter sig af studiekredstilbuddet.

På Facebook-siden kan du hente inspiration i det materiale, som Politiforbundets studiekredsudvalg, eller de studiekredsansvarlige i politiforeningerne, løbende lægger ud - ligesom du kan deltage i debatten om årets emne.

Hvis du ikke har en profil på Facebook, finder du siden ved at google: "politiforbundets studiekreds tid til faglighed". Uden en profil har du dog ikke mulighed for at kommentere på opslagene.

God fornøjelse og god studiekreds!